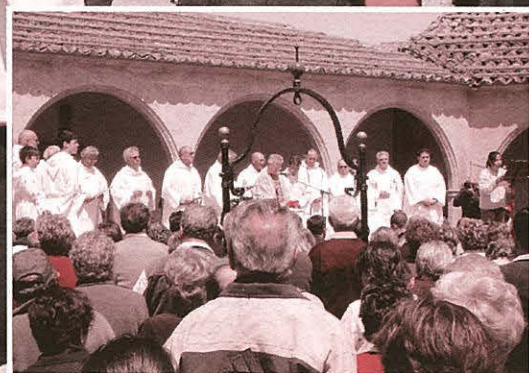
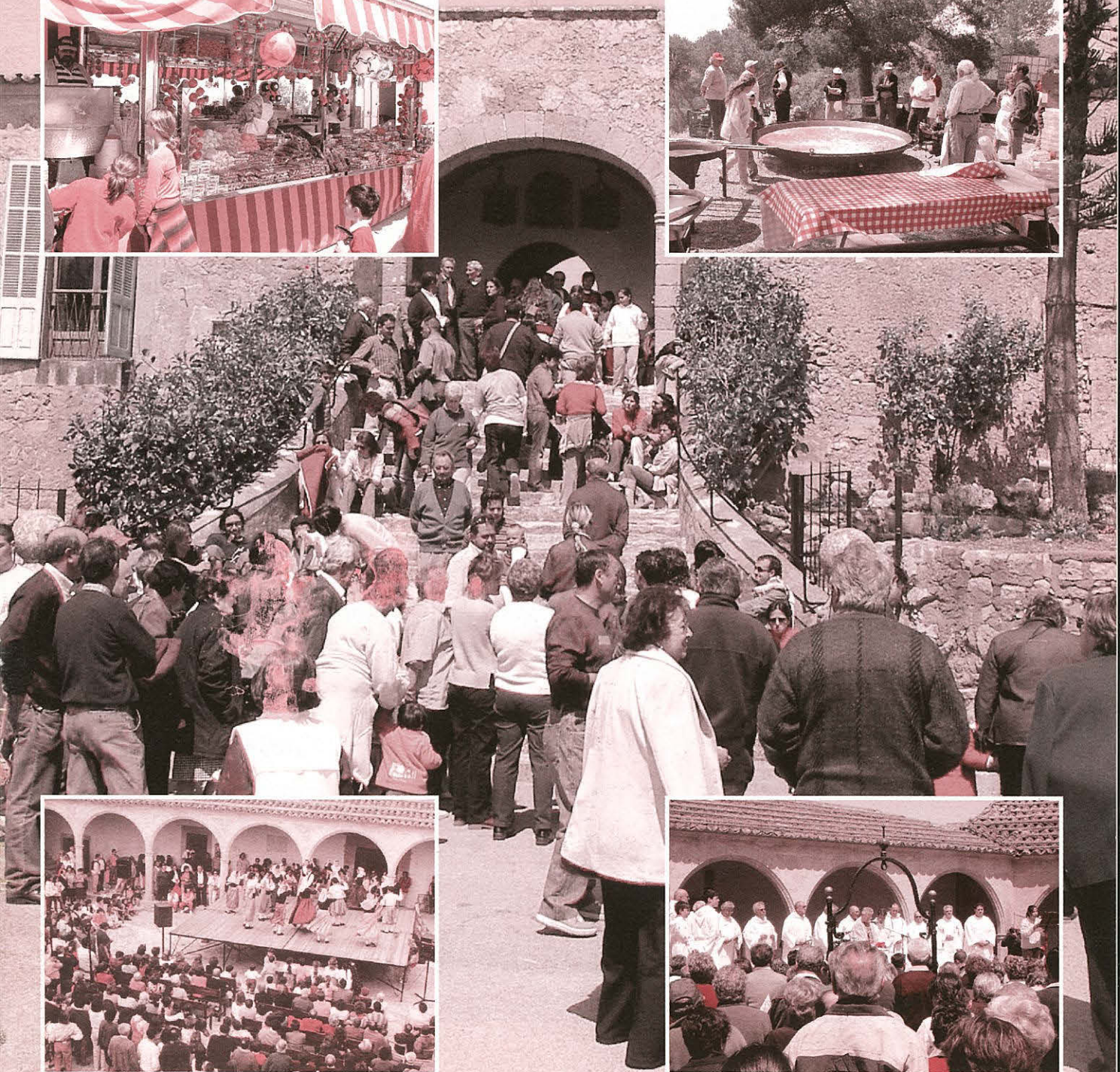

ABRIL 2004 - ANY XXVI - NÚM 98

Llum d'Oli

P O R R E R E S

DEIXA'S
PORTAR

L'ULL INDISCRET

LA NOSTRA LLENGUA AL CARRER?

Creixen com a bolets els cartells en castellà per part d'empreses immobiliàries.
 Alguns dels noms de carrers creen confusió perquè estan mal escrits.

A qui pertoca posar-hi remei?

CORRECTE

INCORRECTE

CORRECTE

INCORRECTE

Llum d'Oli

Abril de 2004 - Nº 98
Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:
Agrupació Cultural de Porreres
Carrer Almoína, 67-1r.
Tel/Fax 971 64 71 86

Consell de Redacció:
Gaspar Barceló i Barceló
Margalida Barceló Taberner
Antoni Gornals i Mesquida
Joana Maria Julià i Mora
Catalina Oliver i Riera
Maria Sampol Ballester

Col·laboradors/es:
Germanes Barceló-Crespí
Maria Barceló i Crespí
Maria Antònia Bauçà
Federic Campos
Claustre de Professors del Col·legi
Verge de Monti-sion
Marta Escoda Trobat
Agustina Ferrer Ferrà
GEP
Antoni Gornals Miralles
Caterina Gornals Miralles
Joves de Mallorca per la Llengua
Maria del Mar Juan Santmartí
Joana Mora Cerdà
Maria Antònia Nicolau Rosselló
Laura Nicolau Viedma
Catalina Puigròs Gornals
Joan Servera Nadal
Francesca Sorell
Joan Sorell Adrover
Aina Sorell Rueda
Bernat Vidal Arbona

Portada
Festa de Monti-sion
Foto: Antoni Gornals

Fotografies
Maria Barceló
Eusebi Colomer
Joana Ma. Julià
Antònia Mas
Llum d'Oli
Joan Sorell Adrover
Fotos Vidal

Imprimeix
Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: grafilopis@teleline.es

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*
Adreça electrònica: llumdoli@terra.es
llumdoli@eresmas.com

**Amb el
suport de**

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

PRIMAVERA AL LLUM D'OLI

En aquest número del Llum d'Oli hi trobareu novetats. Un grupat de persones amb il·lusió i energia s'ha incorporat a l'equip de redacció, ha obert les finestres de la casa i l'ha orejada. Estam d'estrena: tenim llum jove i nous espais de debat, d'informació i d'expressió. La nostra intenció és que aquestes seccions es consolidin perquè en arribar al ja proper número 100, volem celebrar tota la feina feta i volem obrir una nova etapa que rejoyeneixi aquest espai porrerenc d'informació i d'opinió.

Vos convidam, estimats lectors, a fer les vostres aportacions: escrits d'opinió, propostes d'articles, idees sobre el format de la revista... Adreçau-vos a qualsevol dels membres de la redacció o a través del correu electrònic (llumdoli@terra.es) i tendrem en compte els vostres suggeriments, sempre que les nostres possibilitats ens ho permetin.

L'Agrupació Cultural també té una altra novetat: ens canviem de domicili. Hem de fer trasllat i hem de desar la casa i els ormejos. És un bon pretext per arxivar acuradament tots els moments que consoliden l'entitat i que són la seva història. Aquest arxiu ha de ser el referent per tots els relleus generacionals que s'hauran de produir necessàriament, per seguir defensant els objectius que la feren néixer.

La casa nova tindrà més color i més espais de trobada, com aquest Llum d'Oli que vos començam a oferir des d'ara mateix. Des d'aquesta editorial volem agrair tota la gent que d'una manera o l'altra posa o ha posat les mans, el cap o el cor perquè la continuïtat i vigència d'aquesta publicació sigui una ferma realitat.

ACTIVITATS DE L'AGRUPACIÓ CULTURAL

Joana Mora Cerdà

MARÇ

XII CICLE DE LLIÇONS

Dia 13 es va començar el XII Cicle de Lliçons. **Aina Llauger**, professora de la UIB, membre del GOB va parlar sobre *L'ecologisme i la dona*, la participació de les dones al moviment ecologista. Introduí el tema parlant d'educació ambiental referida a aconseguir la mobilització i la participació de les persones. Destacà que l'educació ambiental, entre d'altres s'ha convertit en un professió majoritàriament practicada per dones. Exposà i deixà preguntes sense contestar com: *és dolent o és bo que hi hagi més dones que homes en algunes professions? però això és un perill, de vegades les professions que són femenines és perquè són professions devaluades socialment com ara metges front d'infermeres, educadores ambientals front de tècnics ambientals...*

Aquesta xerrada contribuï a reflexionar sobre el paper que ocupa la dona en l'educació ambiental i l' ecologisme i al mateix temps era un acte emmarcat dins les activitats commemoratives del dia de la dona (dia 8 de març).

ITINERARI A PEU A MONTI-SION : PATRIMONI NATURAL I HISTÒRIC

Dia 21 va tenir lloc la 2ª lliçó a càrrec de **Miquel Arranz**, enginyer tècnic agrícola, **Magdalena Morell**, biòloga, i **Maria Barceló** i **Crespí**, historiadora.

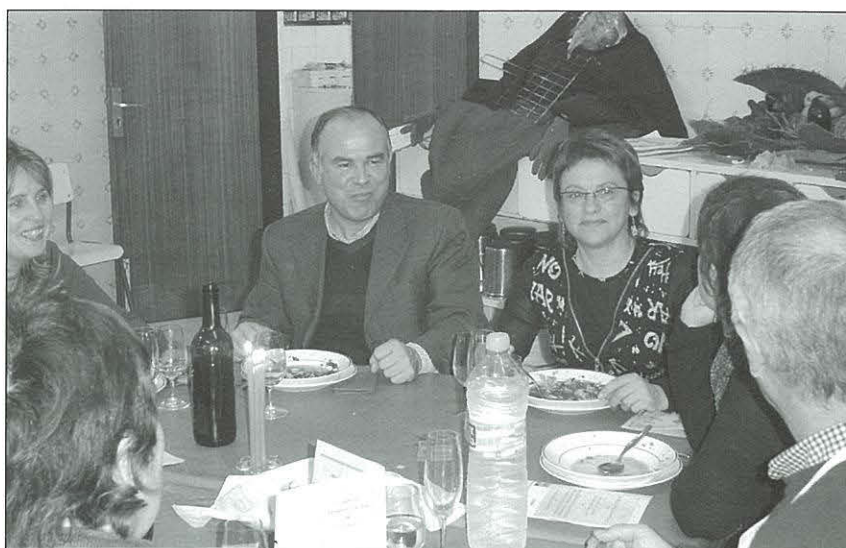
En Miquel i na Magdalena foren els encarregats de dirigir la passejada a peu des de la segona creu fins a dalt de Monti-sion comentant les característiques de les plantes que anàvem trobat així com les qualitats medicinals de cada una.

Ja a dalt del santuari, Maria Barceló

completà la passejada amb una explicació acurada del caire històric del Santuari: aula de gramàtica, clastra, església, elements arquitectònics...

Aquesta activitat forma part de la programació especial del 50 Aniversari de la carretera de Monti-sion, que enguany tot el poble de Porreres commemora.

SOPAR DE QUARESMA

Un any més el tradicional sopar de Quaresma fou tot un èxit. **Dia 26** de març l'equip de cuiners format per Tòmeu Barceló, *porret*, Rafel Mesquida, *bota*, Agustí Mora i Joan Sastre, actualment batle de Porreres, dirigits per Catalina Trobat ens delectaren amb un menú mallorquí, típic d'aquesta temporada de l'any. Els plats que poguérem degustar foren: sopes escalades amb ou, arengades amb trempó d'hivern, remenat d'ous i verdures del temps, pastanagues frites a l'aroma de fonoll. Completà l'àpat llet formatjada amb coc i un assortit de fruits secs. Els vins de les bodegues de Biel Majoral acabaren d'arrodonir el sopar.

Com ja és costum, l'Agrupació convida a aquest acte gastronòmic-cultural a algú relacionat amb el món del vi, de la gastronomia o de la cultura per tal de fer una xerrada. Enguany el convidat va ser en **Felip Munar i Munar**, professor de cultura popular de la UIB, glosador, escriptor, investigador i defensor de la nostra llengua i cultura. La conferència titulada *Digues que menges i et diré d'on ets* ens va fer passar una bona

estona agradable i divertida. El sopar acabà amb un rosari de gloses improvisades dirigides per en Felip, gran mestre del tema.

Des d'aquestes planes volem agrair públicament a Catalina Trobat, a la Confraria d'amics del vi de Porreres, al CP Escola Nova i a l'equip de cuiners la seva col·laboració

CONEIXEMENT DEL MEDIA TRAVÉS DE LA METEOROLOGIA POPULAR

Joan Barceló i Bauçà, l'home del temps de TVE a les Balears, amic i company porrerenc ens va fer passar un estona agradable amb les recents curiositats meteorològiques, fruit de les constants converses amb personatges de diferents indrets de les Illes.

Els tipus de níguls, el nom que reben a diferent llocs de les Illes, els refranys populars, entre altres curiositats, acompanyades d'imatges, formen un interessant document de la cultura popular que si no es recopila ara estan en perill de desaparició.

JORNADA DE NETEJA A MONTI-SION

Dia 10. Dins els actes commemoratius del 50 Aniversari de la carretera de Monti-sion, l'Agrupació i el grup excursionista GEP, organitzaren una jornada de neteja (recollida de llaunes, botelles, papers, bosses, plàstics...) de la garriga del puig de Monti-sion, de les drecceres, voreres de la carretera...

Cal destacar la poca participació de la gent, essent un tema que s'ha comentat a diferents ambients i que pareixia que preocupava.

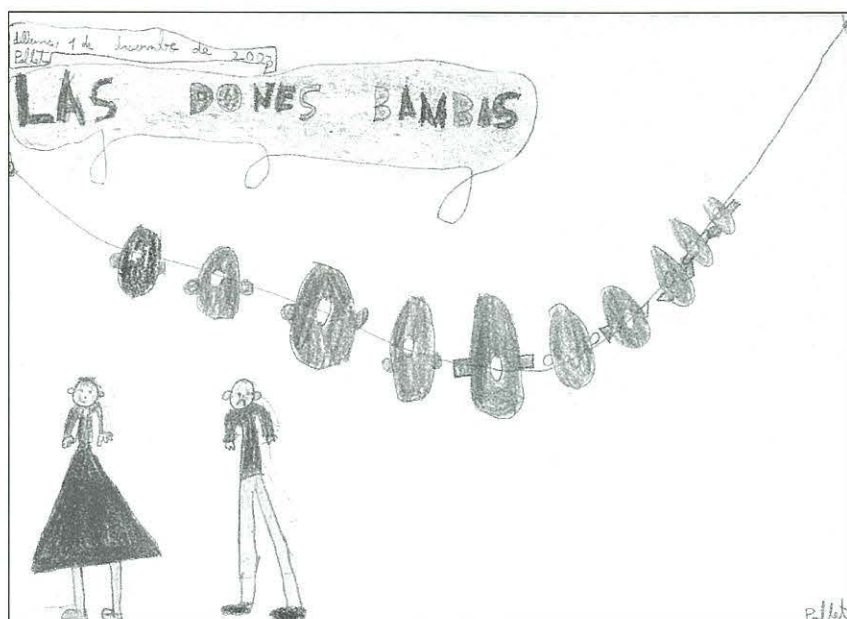
Així i tot es van replegar unes 10 bosses de fems.

PROPERES ACTIVITATS

Dissabte, 8 de maig. "Un trosset de vida al Brasil", a càrrec de Cati Capellà. A la Sala del Museu a les 20.30 hores.

Dissabte, 29 de maig. "Memòria del Silenci". Una experiència educativa a Guatemala, a càrrec de Biel Barceló Nicolau.

Les dones bambes, Maria Magdalena Rigo Barceló (CP Escola Nova)

CONCURS DE CONTES I DIBUIX 2003 ANY MOLL

El terrible gegant

M. del Mar Juan Santmartí

Fa molts d'anys, en un poble anomenat Porreres hi havia un gegant. El gegant era molt dolent. Un dia destruïa una torre, l'altre dia el museu, fins que ho arribava a destruir tot.

Al poble de Porreres havien fet una biblioteca, el gegant només pensava en anar a destruir-la. A la biblioteca havien publicat un llibre que es deia "El gegant es torna bon al·lot". El gegant no en sabia res d'aquell llibre i el llibre es venia de cada vegada més. Ell ho trobava molt estrany que a la biblioteca hi anàs tanta gent. Així que va decidir destruir la biblioteca el més aviat possible, perquè d'aquesta manera la gent es posaria més trista. L'autor d'aquell llibre era un home de vint-i-quatre anys, de Porreres, que nomia Mateu.

El gegant va anar de bon matí a destruir la biblioteca, en aquella hora no hi havia ningú, només un municipal que guardava i els venedors. Quan va ésser allà ja sabia per on havia de començar, perquè abans ja ho havia planejat tot. Se'n va anar cap a la biblioteca a començar a destruir el costat més gros de l'edifici. Amb potades, coces i manotades va tenir destruïda la part més difícil.

El gegant s'ho passava molt bé destruint.

Després va anar a l'altre costat i va començar a destruir l'altra paret de la biblioteca.

Quan en Mateu, que era l'autor del llibre, es va adonar, ja era massa tard, però ell hi va anar. En Mateu li va dir: "gegant, saps per què la gent anava tant a la biblioteca?" El gegant va callar, ell no en sabia res. En Mateu li va contestar i li va dir: "és perquè jo vaig publicar un llibre". En Mateu li va tornar dir: "saps de què tractava el llibre?" El gegant va tornar a callar.

"Doncs tracta d'un gegant, com tu. Ell era molt dolent i també vivia a Porreres, un dia el gegant va decidir anar a destruir un museu que havien acabat de fer, però en el museu hi havia un quadre de la seva cara. El gegant quan ho va saber va demanar disculpes als habitants del poble i els habitants les varen acceptar i des d'aquell dia són amics."

En Mateu li diu: "saps per què la gent compra aquest llibre?" El gegant no ho tornava a saber. "És perquè creuen amb l'esperança que tornis com aquell gegant", li va dir en Mateu.

El gegant quan ho va sentir es va emocionar molt i va construir la biblioteca un altre pic.

Els habitants de Porreres i el gegant es feren molt amics.

El qui no ho cregui que ho vagi a cercar,
que jo me'n vaig a berenar.

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

La curasana

Antoni Gornals Miralles

Hi havia al Japó una epidèmia d'una malaltia molt greu. Un home molt vellet la tenia i el seu únic fill de dotze anys va partir cap a un poble de Mallorca anomenat Porreres. Va anar cap a Porreres per agafar una planta anomenada curasana per curar el seu pare.

Va partir amb un avió molt gros que es deia Spanair. En tres dies va ser a Porreres. Va demanar així com va poder, al batle, a veure on era la planta, i el batle li va dir que anés amb ell a Son Mas on hi havia un home que sabia com s'havia de trobar. L'home li va dir que cerqués pel seu tros a veure si trobava l'herba perquè ell no li podia dir on era.

L'home de Son Mas, que era pobre, va dir: "quina gana que tinc!" El nin li va donar un dels seus dos panets. Cercant i caminant va veure que hi havia un nen que havia caigut amb una moto i el va anar a ajudar sense preocupar-se per l'herba.

Van passar deu minuts i no trobava l'herba. Llavors va veure que allà on trepitjava sortia una herba petita. En va agafar un poc i li va demanar a l'home si era l'herba que cercava. L'home li va dir que sí, que creixia quan qualcú feia tres coses molt bé i l'home li va dir: "tu has vingut per ajudar al teu pare, m'has donat menjar i has ajudat al nin que havia caigut amb moto, per això ha crescut l'herba."

El nin va agafar molta herba per ajudar tota la gent del Japó i així el seu pare es va curar molt ràpid. I encara és viu si no és mort.

Els dos geperuts, Nerea Pons (CP Escola Nova)

2004: UN ANY D'ANIVERSARIS ARTÍSTICS I CULTURALS

Marta Escoda

Catalina Puiggròs

Maria Antònia Bauçà

Com tots recordareu l'any passat es va celebrar l'Any Moll i l'Agrupació Cultural va organitzar una sèrie d'actes enfocats a la difusió de la seva tasca. Enguany, es commemora l'aniversari de cinc personatges que han marcat la nostra cultura i la nostra història: el pintor **Salvador Dalí**, els poetes **Joan Alcover** i **Miquel Costa i Llobera**, l'escriptor i glosador **Pere Capellà** i l'escriptor **Joan Roselló de Son Fortesa**.

L'Agrupació Cultural donarà a conèixer aquests autors a través d'un material que es distribuirà a les escoles de Porreres i al Llum d'Oli. El material constarà d'una mostra de l'obra de cada autor i d'unes tasques didàctiques sobre poesia visual. L'objectiu d'aquesta activitat és fomentar la creativitat i la formació dels nins i dels joves amb els poemes que ells mateixos hagin elaborat.

**ACTIVITATS
GEPERUDES**

**TERCERA BORNADA
NOCTURNA**

El passat dia 6 de març va ser el ple de la lluna i l'aprofitarem per fer la ja tradicional bornada nocturna. Hi participaren un centenar de persones. Partírem de plaça a les sis de l'horabaixa i fèrem l'itinerari següent: Pou d'Amunt, La Creu, Son Mas, Son Mora Negri, Pou de sa Carrera, Son Oms, Son Font, Hort de ses Ànimes i n'Hereveta. No hi faltà el menjar: a mitjan camí la intenció ens va preparar taula i no hi mancaren les coques, galetes i xocolatines; en acabar un bon fogueró i una torrada animaren la vetllada. No hi va faltar un bon vi i una bona greixonera de conyac cremat. I el diumenge dematí n'hi havia que encara estaven atropellats!

El GEP vol manifestar la satisfacció que produeix la gran participació i l'ambient festiu que es va crear. Així no fa peresa organitzar actes.

"la Caixa"

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 75 10 28 - Fax: 971 75 05 67

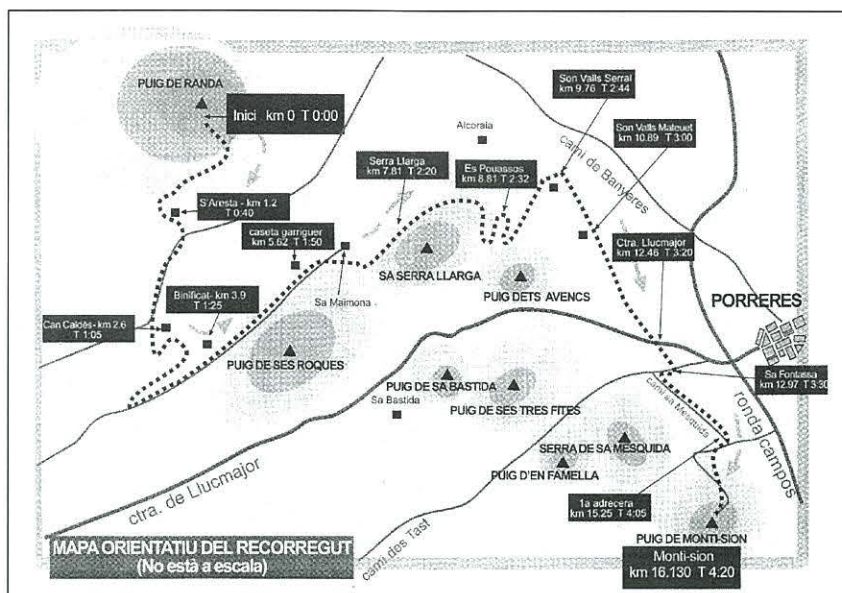
Antonio Marqués, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92 - Fax: 971 75 19 63
www.viajespegaso.com

EXCURSIÓ DE CURA A MONTI-SION

Dins del marc de la commemoració del 50è aniversari de la construcció de la carretera de Monti-sion, l'Agrupació Cultural de Porreres hi ha participat amb diversos actes. El més popular ha estat l'excursió del GEP i del Consell Parroquial, de dia 27 de març, amb un itinerari pensat per unir el puig de Cura i el puig de Monti-sion, ja que tots dos han tingut una escola de gramàtica. Hi participaren devers 150 persones.

L'itinerari va començar amb autocar a les tres del capvespre des de plaça i en arribar al puig de Cura començarem a caminar davallant la muntanya cap a Sant Honorat i devers mitjan recorregut vàrem fer una mica de berenada a Es Pouassos. Acabarem a Monti-sion devers les nou del vespre amb una torrada.

Ha estat la primera vegada que s'ha fet aquesta excursió. Per poder-la fer s'han hagut de demanar una sèrie de permisos perquè passa per propietats privades. Agraïm la col·laboració de l'Ajuntament pels autocars i les facilitats que ens varen donar la propietària de Sa Maimona i el donat de Gràcia. També volem agrair la participació d'en Joan Capellà de Randa.

LES MESES ELECTORALS DEL 14 DE MARÇ

Margalida Barceló i Taberner *des misser*

Can Boterí MESA A
President: Joan Sorell
Vocals: Catalina Trobat i Mateu Rosselló

Can Boterí MESA B
Presidenta: Bàrbara Cerdà
Vocals: Miquel Barceló i Margalida Llull

Com ja sabeu el passat 14 de març hi hagué jornada electoral. Un bon grapat de conciutadans nostres varen ser els encarregats de les meses electorals. N'hi ha que s'ho prenen bé i n'hi ha que no s'ho prenen tan bé, però al cap i a la fi és tota una experiència. Aquest dia veuen gent en la qual no havien reparat, reconeixen fesomies de quan eren petits,

retroben antics amics i amigues d'escola, relacionen parentius, domicilis ... i se n'adonen que tornen vells: "I aquest al·lot ja té devuit anys?".

Això sí, aquesta vegada n'hi hagué de més sacrificats que els altres: els de les meses de Can Boterí. No sabeu quin fred hi feia allà! A més de la humitat que desclosca les parets. Per afegitó la presidenta de la mesa B estava mig gri-

posa; així i tot va complir i va assumir la seva tasca.

Els components de les meses de la Sala Polivalent eren tot homes i a la A va tocar a dos cosins. També a ca ses monges hi havia una mesa tot de dones i a l'Escola Nova una tot d'homes. O sigui que això de la paritat no va arribar a les meses electorals. Una altra curiositat que s'anava comentant és que havia tocat a perso-

Ca ses monges MESA A
Presidenta: Francesca Binimelis
Vocals: Catalina Gornals i Maria Barceló

Ca ses monges MESA B
Presidenta: Ana Emilia Ramírez
Vocals: Joan Mora i Agnès Roig

nes que molt circumstancialment estan empadronades a Porreres.

La imatge dels col·legis electorals per molts d'anys que passin no canvien

gaire: sempre hi ha les urnes i la capsa de Faries. I si no ho creis, fixau-vos bé en les fotografies. L'anècdota del dia va ser que una dona s'acostà a la mesa per votar i li

demanaren el nom, per fer les anotacions pertinents i comprovar si estava inscrita al cens; llavors ella va respondre: "Jo? PP!" El seu vot no va ser secret.

Sala Polivalent MESA A
President: Bartomeu Ferrer Bover
Vocals: Bartomeu Ferrer Sagreres i Oriol Llavina

Sala Polivalent MESA B
President: Mateu Servera
Vocals: Joan Mora i Miquel Vicens

Escola Nova MESA A
President: Aina Lliteres
Vocals: Josep Gallego i Gregori Julià

Escola Nova MESA B
President: Llàtzer Viedma
Vocals: Manolo Sastre i Antoni Sampol

PAPERERIA ALMOINA

Llibreria - Fotocòpies - Objectes de regal

C/. Almoina, 10 • Tel. 971 16 80 19

L'AMARGA DERROTA DEL PP (I D'UM)

Bernat Vidal Arbona

Si l'ajustat triomf que assolí el PP l'any 1996, per només 1,16 punts de diferència sobre el PSOE, va ser qualificat llavors com a *amarga victòria*, no hi ha dubte que les eleccions del 2004 hauran passat a la història com l'*amarga derrota* del PP. I és que el ressò i, sobretot, la gestió dels atemptats terroristes de l'11-M perpetrats a Madrid foren claus en una pugna electoral que, tres dies després, aconseguí capgirar totes les previsions; avui, ja amb certa perspectiva, podem observar que el que va passar aquell sorprenent 14 de març no fou res més que la conseqüència lògica d'una sèrie d'esdeveniments que constitueixen, a grans trets, la nota general del govern del PP dels darrers anys. Tal i com diuen alguns analistes, i tal i com ja han admès alguns dirigents d'aquest partit —tot i que en contra de la *caparrudesca política* d'Aznar—, l'estratègia seguida pel PP no ha estat l'adequada: si bé a la primera de les seves legislatures, es veié obligat a pactar amb altres forces polítiques que atenuaren els seus plantejaments, la segona de les legislatures ha estat tot el contrari, això és, la demostració de la cara més dura d'un partit que no ha sabut compagi-

nar l'aplicació de les seves polítiques amb el sentiment ciutadà.

Socialistes i nacionalistes diuen ara que passaran ja a la història els capítols d'un PP que es quedà sol al Congrés en temes com la guerra d'Iraq, el *Prestige*, la política educativa, la vaga general del 20-J, la immigració..., en alguns dels quals fins i tot els seus més lleials socis (CiU i Coalició Canària) li donaren l'espatlla; diuen també que passaran a la història els capítols d'un PP obsessionat per la seva imatge i que no dubtà en mentir i manipular l'opinió pública per tal de defensar les seves polítiques, com prova és que, mentre tots els informatius del món parlaven d'un atemptat d'Al Qaeda a Espanya, encara es resignava a parlar d'ETA, només per pura finalitat electoral. Socialistes i nacionalistes reiteren també que passarà a la història una política anti-nacionalista que no ha fet més que donar-li publicitat gratuïta a una efervescent ERC que el PP ha volgut presentar com la causa de tots els mals, oblidant que nacionalisme i terrorisme no és sempre el mateix. Independentment de valoracions, crec que sí es cert que Aznar arribà al govern l'any 1996 amb el proble-

ma d'ETA i se'n va al 2004 amb el problema d'ETA sense resoldre i, ara també, amb el d'Al Qaeda; més que en la política, el PP s'ha equivocat en les formes de fer política, que ara li han passat la factura.

Molts som els qui diem que la majoria absoluta del PP assolida l'any 2000 va ser una majoria dèbil: és cert que el PP assolí llavors uns històrics 183 escons (44,52% dels vots), humiliant a un PSOE incapaç d'evitar una dràstica caiguda a només 125 escons (34,16% dels vots); però no podem oblidar que el número de votants a l'any 2000 va ser el més baix dels darrers 25 anys (només un 68,71% de participació). Què significa això? Sens dubte, aquella majoria absoluta no es va basar en cap espectacular increment de vots respecte dels comicis anteriors (entre 1996 i 2000, el PP només va pujar 605.170 vots en tot l'Estat), doncs el que realment li va beneficiar al PP va ser la forta abstenció electoral, corresponent a votants tradicionals del PSOE i d'IU que aquell dia no anaren a votar. Ara, al 2004, la conjuntura política ha fet disparar la participació a un 77,22%, el que sumat a una certa indignació ciutadana, princi-

IG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Bar Pub

ES FAROLET

L'Almoina, 58 - PORRERES

palment de la gent identificada amb l'esquerra política i social, els socialistes han tingut la sort (tal volta el miracle) de recuperar un electorat que els ha alçat cap a una inesperada victòria de 164 escons (42,64%) front un PP que només arribà a 148 (37,64%); per tant, ja al 2000 era de preveure que una mala gestió –o males formes de gestió política– del PP podia donar lloc al que finalment ha passat: una victòria de l'esquerra basada més en la recuperació dels abstencionistes perduts que no pas en un traspàs de vots entre ambdós partits. Tot això obliga a demanar-se ara si Zapatero aconseguirà donar compliment a les altes i exigents aspiracions marcades pels seus inesperats votants.

Quant a Porreres, abans de res, no hem d'oblidar que no podem comparar els resultats d'unes eleccions generals amb unes municipals, doncs responen a dues realitats i dues visions polítiques molt distintes. No hi ha dubte que el PP (1.395 vots) conserva l'hegemònica victòria a les generals del nostre poble, però ja és un fet evident la seva progressiva davallada de la qual es beneficien tots els altres partits i, sobretot, el PSOE (629 vots). Així, en comparació amb l'any 2000 el PP ha perdut 101

vots, mentre que el PSOE n'ha guanyat 229; sens dubte, la diferència entre ambdós partits és encara abismal, però els resultats del 14-M han situat als socialistes en una important posició en l'espai polític de la nostra Vila que fins ara no ocupaven, molt per damunt de la coalició dels Progressistes i quasi doblant a UM. Els Progressistes (350 vots), tot i no complir les aspiracions inicialment marcades que era l'obtenció de representació, han obtingut a Porreres un resultat acceptable, sobretot si tenim en compte que la presència local dels partits que integren dita coalició només es redueix al PSM (que l'any 2000 va aconseguir 313 vots). Per últim, UM (amb només 325 vots), tot i pujar 81 vots respecte l'any 2000, s'ha hagut de conformar amb un resultat molt incòmode, crec que motivat per la seva ambigüitat política en alguns aspectes, la seva lluita interna que darrerament ha protagonitzat, i la seva submissió al PP a nivell autonòmic, cosa que ja li ha començat a passar la seva pròpia factura electoral; el transvasament de vots d'UM al PP és ja un fet clar, evident i, vista la línia seguida per aquest partit a nivell autonòmic, que només ha fet començar. Reiterant que es tracta de dos comicis que poc tenen

en comú, si d'una cosa crida l'atenció el resultat de dia 14 a Porreres és que UM –aquell mateix partit que fa menys d'un any aconseguia una impressionant majoria absoluta a les municipals del nostre poble–, avui és el partit local menys votat, demostrant, una vegada més, l'enorme disparitat existent entre els líders autonòmics d'aquest partit i els seus líders locals.

Si voleu fer algun comentari vos podeu adreçar a l'autor a través d'aquesta adreça: bernatvidal@botmail.com

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

FEBRER 2004

Dia 16.....	00,60	litres/m ²
Dia 17.....	18,00	litres/m ²
Dia 18.....	00,20	litres/m ²
Dia 19.....	07,30	litres/m ²
Dia 20.....	05,20	litres/m ²
Dia 24.....	00,90	litres/m ²
Dia 25.....	14,90	litres/m ²
Dia 26.....	07,60	litres/m ²
Dia 27.....	00,20	litres/m ²
Dia 28.....	02,60	litres/m ²
Dia 29.....	02,50	litres/m ²
Total	60,00	litres m²

MARÇ 2004

Dia 01.....	02,10	litres/m ²
Dia 07.....	00,30	litres/m ²
Dia 10.....	11,20	litres/m ²
Dia 22.....	02,70	litres/m ²
Dia 25.....	00,80	litres/m ²
Dia 28.....	09,80	litres/m ²
Dia 29.....	27,20	litres/m ²
Total	54,10	litres m²

XXV ANYS DE LLUM D'OLI

II NOTICIARI PORRERENC 1996-2003

Gaspar Barceló i Barceló

Any 1999

El dia 28 del passat mes de desembre, dia dels innocents, es compliren vint anys de la sortida al carrer del "Llum d'Oli". Ho vàrem celebrar amb un sopar eròtic coincidint que sortia el número 69, i amb el lliurament del premi de narrativa eròtica convocat per l'Agrupació uns mesos abans. **Llum d'Oli nº 69**

L'any 99 serà recordat per la nevada caiguda el diumenge 31 de gener. La neu arribà fins a la mateixa costa de l'illa de Mallorca. A Porreres feia quasi quaranta anys que no hi nevava tant, encara que les nevades de finals dels anys 50 i principis dels 60 solien ser més intenses. **Llum d'Oli nº 70**

Després de deu anys de representacions, el Grup Foganya anuncia que per diversos problemes enguany no es durà a terme la representació de "La Passió a Porreres". **Llum d'Oli nº 70**

L'antic Camp de n'Hereveta fou testimoni fa 22 anys de l'històric ascens a 3ª divisió nacional de la Unió Esportiva Porreres. **Llum d'Oli nº 70**

Molta participació porrerenca en el Correllengua 99. La torxa passà per Porreres el divendres dia 7 de maig. **Llum d'Oli nº71**

El rector de Porreres Bartomeu Tauler nomenat Vicari Episcopal de Palma. **Llum d'Oli nº 71**

El Passat 10 d'abril a l'aula de gramàtica de Monti-sion, Bernat Bauçà i Garau presentà el seu llibre, *Porreres, novel·la*

*Correllengua 99.- Petits i Grans hi participaren.
Sopar Premi Narrativa Eròtica. 28- XII- 98.*

fites polítiques i culturals 1970-1995.
Llum d'Oli nº71

El Bàsquet Porreres aconsegueix l'ascens a 1ª Autònoma. **Llum d'Oli nº71**

Eleccions municipals i autonòmiques. Un pacte entre UM i PSM en el nostre Ajuntament deixa al PP a l'oposició. **Llum d'Oli nº72**

Francesc Mauri, un dels homes del temps a TV3 de Catalunya, va oferir una conferència a l'Escorxador convidat per l'Agrupació Cultural de Porreres dins el marc de les passades festes de Sant Roc. **Llum d'Oli nº72**

El passat 16 d'agost, dia de Sant Roc, Mossèn Joan Rosselló Vaquer va prendre possessió del càrrec de rector de Porreres. El nou rector és de Felanitx i

fins ara havia estat al cap davant de la parròquia de Llubí. **Llum d'Oli nº72**

Els nous pares felipneris Francesc i August i el germà Domingo ens obren de pinta en ample les portes de Sant Felip i ens conten les seves il·lusions i els seus objectius. **Llum d'Oli nº72**

150 fotografies es presenten al concurs Nevada de l'any 1999 convocat per l'Agrupació. **Llum d'Oli nº73**

El diumenge 2 d'octubre mor en Miquel Gil Veny "s'Escolà". En Miquel de Ca Ses Rubines deixa darrera seu més de quaranta anys de servei a la parròquia. **Llum d'Oli nº73**

La Penya Barcelonista de Porreres ja té una placa a l'estadi del Futbol Club Barcelona. **Llum d'Oli nº73**

Any 2000

Reforma circulatòria a Porreres. Mitjançant una entrevista Llum d'Oli demana l'opinió als porrerencs. **Llum d'Oli nº74**

Pla Forana actua amb molt d'èxit a les festes de Sant Sebastià de Palma. **Llum d'Oli nº74**

Èxit de la primera tasta de vins locals. El guanyador va ser Joan Sorell Juan. **Llum d'Oli nº75**

Sembrada d'arbres al passeig del cementiri. Hi participaren alumnes de les dues escoles de Porreres. **Llum d'Oli nº75**

El felanitxer Ramon Rosselló Vaquer presenta el llibre *La Vila de Porreres. 700 anys d'història*. **Llum d'Oli nº75**

L'Agrupació Aires de Monti-sion celebra el seu 25è aniversari. **Llum d'Oli nº76**

La nostra companya i col·laboradora Maria Barceló i Crespi ingressa a l'Acadèmia Mallorquina d'Estudis Genealò-

gics, Heràldics i Històrics. **Llum d'Oli nº76**

Més d'un centenar de porrerencs i porrerencs assisteixen a l'acte d'agermanament entre les viles de Porreres i Porrera. Els actes tingueren lloc a la vila tarragonina en un viatge de tres dies organitzat pel nostre Ajuntament. **Llum d'Oli nº76**

El passat 22 de juny tingué lloc a la sala de plens de l'Ajuntament la presentació de la Guia de Porreres, una col·lecció de les guies dels pobles que edita el Grup Serra. **Llum d'Oli nº77**

Divendres dia 14 de juliol Aires de Monti-sion i l'Agrupació Cultural de Porreres organitzaren una vetllada de glossat i picat. L'acte que va tenir lloc al carrer Hospital, va reunir a un bon grapat de glosadors i a molta gent. **Llum d'Oli nº77**

GESA ens jugà una mala passada a principis d'estiu. Va fer oi cada dia durant una setmana. **Llum d'Oli nº77**

Joan Sitjar Mora i Federico Campos Mesquida culminen amb èxit la volta a

Mallorca en piragua. **Llum d'Oli nº 77**

A la fi l'institut d'ESO per a Porreres. **Llum d'Oli nº78**

Joan Llaneres medalla d'or de ciclisme en pista als jocs olímpics de Sidney. **Llum d'Oli nº78**

Lluís Llac, a la fi a Porreres. Actua el passat 16 de setembre a Monti-sion. **Llum d'Oli nº78**

II Congrés de Premsa Forana de Mallorca. Llum d'Oli rebé una distinció pels seus 22 anys de tasca comunicativa. **Llum d'Oli nº79**

El passat 29 de novembre el Consell de Mallorca i l'Ajuntament signaren un conveni per a la creació a Porreres d'un Museu d'Art Contemporani. **Llum d'Oli nº79**

Joana Maria Julià Mora primera dona en presidir el Grup d'Esplai de Porreres. **Llum d'Oli nº79**

Margalida Maimó Castell compleix cent anys. Va néixer dia 5 de desembre de l'any 1900. **Llum d'Oli nº79**

PREMI RAMON LLULL PER A UN PORRERENC

El Govern Balear ha concedit, enguany, el Premi Ramon Llull al porrerenc

JOSEP MIRÓ I NICOLAU

BAR - RESTAURANT

N'Hereveta

MENJAR A LA CARTA

de 13.00 h. a 15.30 h. i de 20.00 h. a 23.30 h.

ENTREPANS / PA AMB OLI / HAMBURGUESES
GELATS / BATUTS / SUC DE TARONJA NATURAL

Camí de Marina, s/n - 07260 Porreres - Tel. 971 168 464

FERRERIA CAN BATXÀ

TOT TIPUS DE FEINA I ARTESANIA EN FERRO

PAU JOAN CASAS JULIÀ

C/. Pare Molina, 9 - baixos - 07260 PORRERES
Telèfons: 971 166 645 - 636 610 211

SABEU QUE...

... Porreres és el setè poble de Mallorca amb més immigrants del Marroc? N'hi ha al voltant de 300.

... l'anuari de La Caixa assenyala que la població del nostre poble és de les més velles de Balears? Segons aquest estudi la mitjana d'edat dels porrerencs i porrerencques és de 44 anys.

... a n'Aznar, a en Rajoy i a n'Acebes, dies abans de les eleccions els hi va començar a créixer el nas de forma desproporcionada? Els hi va créixer tant, tant, i tant i tant, que tot lo dia el se punyien, i que de tant de punyir-se finalment dia 14 el se varen esclatar.

... només els més ignorants no poden pensar, creure i dubtar, que el PP no només va perdre les eleccions arran dels atemptats de l'11M a Madrid? Malgrat tot, s'ha acabat la repressió, s'ha acabat la política del dit, i s'ha acabat el sistema antidemocràtic de n'Aznar i tots els seus. Ara amb el PSOE s'obre una nova etapa política i social, i que ha de servir si més no, per recuperar els drets de la democràcia.

... a Porreres el PSOE va augmentar 229 vots en relació a l'any 2000? Els socialistes augmentaren el nombre de vots pràcticament a tots els municipis de les Balears sense cap excepció.

... el PP va ser com sempre i amb diferència el partit més votat? Més del 50% dels porrerencs i porrerencques que anaren a votar donaren suport a la política d'Aznar.

... els Progressistes (PSM-EU-EV i ERC) hauran d'esperar quatre anys més? Segona llenegada en menys d'un any, i s'excusen en el vot útil. Pot ser tenguin una

mica de raó, però també és molt raonable el fet que els nacionalistes no varen recuperar cap dels milers de vots que perderen a les autonòmiques, i d'aquí ve que na Nanda Ramon no obtingués l'escó tan desitjat.

...UM com sempre va guanyar? Va pujar un grapat de vots a només alguns indrets, i donaren per bons uns més que discrets resultats, dient que a unes eleccions generals es vota amb clau estatal. I a les municipals, i a les autonòmiques? Llenegada ve, llenegada va.

... en el PSIB-PSOE encara floten dins un nigul? Encara que a alguns els hi hagin hagut de recordar cent vegades que les eleccions de dia 14 de març eren generals, altres al manco poden tenir el gust de pensar que per una vegada (i això en política no és gens fàcil), dos i dos han fet quatre.

... en el Palas Atenea tot eren cares llargues? Els pronòstics d'en Matas no es varen complir ni a prop fer-hi.

...d'aquí poc més d'un mes estem cridats novament a les urnes per triar els parlamentaris europeus? ¡Oh Europa!

...al butlletí de l'Ajuntament, Es Saig, es veu que no li passen el corrector ortogràfic?

Vaja quin exemple!

... el príncep Felipe i la futura princesa passaren per la vila? A plaça no s'hi aturaren!

... i que la princesa de Mallorca era per Monti-sion i els quintos la convidaren a herbes dolces? Pareix que li varen agradar, però el donatiu no sabem qui el va posar!

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

TRIBUNA PÚBLICA

EL DEBAT POLÍTIC A PORRERES

Aquesta nova secció és un espai de debat perquè els partits polítics presents a Porreres puguin aportar els seus punts de vista sobre aspectes de política municipal. La redacció de la revista tractarà a cada número les preguntes a tots els partits i es publicaran aquelles que bagin arribat abans de tancar l'edició. També hi haurà un espai de contrast amb els ciutadans, triats a l'atzar, perquè expressin la seva opinió.

1. Com influeixen els resultats electorals estatals a Porreres?

Unió Mallorquina (UM)

La gent ha après a votar i sap distingir d'unes eleccions a unes altres. Està bé per la democràcia que la gent sàpiga què i qui va a votar, això és senya de maduresa democràtica. Finalment volem apuntar que es consolida una pujada constant del nostre partit.

Partit Popular (PP):

No canviarà el panorama polític local de Porreres. Arribaran les mateixes ajudes que s'havien demanat al Govern de les Illes Balears, per dur endavant els serveis que tenim pendants: l'institut d'ESO, el polígon industrial, etc.

Guanyant els socialistes, que no tenen, de moment, representació a l'Ajuntament de Porreres (tal vegada a les properes locals n'aconsegueixen), no tenen el contacte directe que ens podria anar bé amb Madrid.

Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista (PSM-EN):

El Govern central pot semblar lluny, però no és així, és important que Mallorca hi pugui tenir una veu pròpia. En el debat d'investidura s'ha demostrat que els vuit diputats per les Illes són una veu secundària.

Volem destacar que la coalició Progressistes ha estat a punt de treure l'escó i que, entre altres, al nostre poble ha augmentat en número de vots. Encara que no tinguem na Nanda Ramon de diputada i no haguem pogut tenir una veu pròpia de Mallorca a Madrid, cosa que en un principi, abans dels terribles atemptats i tota la manipulació informativa posterior, semblava que era molt probable, els resultats de les eleccions generals ens han suposat tornar a tenir il·lusió perquè les polítiques d'esquerres que faci el Govern central es reflecteixin a Mallorca i a Porreres:

— • Il·lusió per modificar totes les lleis que representen una agressió com és l'anomenada LOCE, llei d'educació que retalla la participació de mares i pares i no té en compte ni la realitat ni la història de Mallorca.

— • Il·lusió perquè es revisi el Pla de carreteres i es millori. Perquè no es construeixin autopistes innecessàries que només beneficiïn alguns empresaris i que ens destrossin un paisatge que és l'atracció turística més gran que tenim.

— • Il·lusió perquè finalment es pugui desenvolupar el Règim Especial per a Balears (REB) i pel fet de viure a una illa no ho tinguem tot més car o que no existeixi (transport aeri, matèries primeres, transport públic, tren ...) encara que siguem l'autonomia que

paga més impostos a l'estat.

— • Il·lusió per sortir d'una guerra injusta que fomenta més terrorisme.

Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE):

El més important serà que a la fi es durà a terme el Règim Especial per a les Illes Balears que és una condició pensada per fer front a la insularitat i els perjudicis que això implica; posarem un parell d'exemples:

— • compensar els transports de viatgers i el de mercaderies (abaratar preus).

— • equiparar les condicions del subministrament energètic a les Balears amb la península (acabar amb les aturades de corrent).

— • reduir l'encariment de les matèries productives, així com els productes que consumim (abaratar preus).

— • pal·liar els efectes negatius que la insularitat determina en l'àmbit de l'atenció sanitària i educativa (millorar la sanitat i ajudes en matèria educativa per als estudiants).

— • rebre un 2% de tots els plans d'infraestructures de l'estat (carreteres, tren, transport públic, etc.).

— • s'incrementarà la inversió en parcs naturals, etc.

Volem recalcar que a les Illes Canàries ja el tenen i els el va concedir el Govern del Sr. Aznar; aquí a les Illes Balears el Govern presidit per Francesc Antich ho va sol·licitar i no el varen concedir. Ara que governen ells ja els interessa, això es mirar per les Illes o només per ells?

2. És positiu per a Porreres que hi hagi tantes finques en construcció i, a la vegada, tantes cases buides?

Unió Mallorquina (UM)

Des del punt de vista urbanístic creim que no és positiva encara que s'ha de respectar el mercat i la llei d'oferta i demanda marca. Per altra banda, s'ha de dir que aquestes construccions compleixen una demanda de vivendes a les quals els joves poden accedir, únic mercat a què pot accedir un jove.

Desgraciadament les vivendes desocupades tenen un preu al qual els joves no poden accedir.

Cal recordar que darrerament s'informava que Porreres era el poble més envellit de tota Mallorca. Si d'alguna manera no facilitam als joves el tema de l'habitatge és una de les motivacions perquè vagin a viure a altres llocs.

Partit Popular (PP):

Creim que és un tema d'oferta i demanda. Hi ha molta gent jove que cerca una casa dins el poble per viure-hi i es troba que no són accessibles per diversos problemes: primer, l'econòmic; segon, no tenen comoditats; i tercer, necessiten moltes reformes. Així, una casa dins el poble els costa 25 milions de les antigues pessetes i se n'hi han de gastar 25 més per poder-hi viure.

A més, fins ara no hi havia hagut promotors que s'arriscassin a construir. Ara que n'hi ha, hi ha una oferta de pisos que permet que els joves puguin trobar un pis amb totes les comoditats per un preu damunt uns 20 milions de pessetes. Amb les construccions noves, els joves tenen més oportunitats per independitzar-se i, a més, ha pogut venir gent jove d'altres pobles a viure

aquí. Un tema que també fins ara ho aturava és que la gent no estava avesada a viure en comunitats de propietaris, no hi ha encara, al poble, cultura de viure en comunitat.

El Partit Popular considera que amb això els poders públics hi poden fer poc, perquè si un promotor edifica en uns terrenys i llavors no ven els pisos qui hi perd és ell.

També pensam que si hi ha cases buides és perquè tal vegada és difícil trobar gent jove a algunes famílies que les heredi.

Hem de dir que el Partit Popular, en un ple municipal, va demanar que les ajudes que preveu l'equip de govern de l'Ajuntament de Porreres per a joves que feien habitatges nous, s'estenguessin també a la rehabilitació, i no només a les construccions noves.

Partit Socialista de Mallorca-Entesa Nacionalista (PSM-EN):

Com que hi ha una demanda de pisos assequibles, s'haurien de construir amb unes característiques arquitectòniques molt respectuoses, amb un estudi previ sobre quina quantitat de pisos necessita Porreres, amb cases de protecció oficial, etc.

A més, es podrien gestionar facilitats perquè els porrerencs puguin comprar cases dins el nucli urbà amb ajudes de compra i puguin reformar edificacions existents. O també compensacions als propietaris per rehabilitar les cases, sigui per habitar-les, llogar-les o posar-les a la venda. Aquestes ajudes es poden fer a través de rebaixes en els impostos municipals, subvencions, assessorament inicial gratuït arquitectònic i fiscal...

L'opció que l'equip de govern del nostre consistori ha triat, per cobrir

aquesta demanda i necessitat, trobam que no és l'adequada perquè produeix molt de desordre urbanístic. Fa molta falta una bona planificació per decidir com es pot construir a cada un dels llocs del poble: indústries devora edificis de pisos, finques que fan una murada al corral de les cases, equipaments esportius i educatius que estan a banda i banda del poble, molt allunyats, sense accessos segurs per als infants...

Per altra part, la via cintura està pensada per descongestionar el trànsit de dins el poble. Si es converteix en un carrer més, se n'haurà de tornar a construir una altra (segon cinturó, més construccions, més consum del territori).

No trobau que cal que ens aturem a pensar-ho millor?

Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE):

Per la falta d'ajuda a l'habitatge per part del Govern Balear no queda més remei que cercar la manera de poder arribar a un habitatge de manera assequible, però creiem que els pisos espanyen l'encant que tenen els pobles i es deixen moltes cases desocupades a l'interior del poble donant una sensació de mig abandonament, fent-se malbé i en perill d'enfonsament. Es té molt d'esment a la vorera de mar, es gasten molts de doblers per embellir coses que no ho necessiten, perquè el turistes puguin quedar a l'hotel i després passejar. Si es fes el mateix als pobles de l'interior com Porreres, qui sap si per ventura arribarien més turistes i el més important es podrien rehabilitar aquestes cases velles amb una estètica adequada, sense que suposàs una despesa impossible per a la majoria de gent.

	per amunt	per avall
UM	Participació de la gent en les activitats i relació entitats-gent.	Conscienciar la gent de cara al rebuig dels residus. El parc verd ha de ser un centre de reciclatge, cosa que s'impulsa des de la sala.
PP	50è aniversari de la carretera de Montisíon.	La circulació dins el poble.
PSM	La realització del fòrum ciutadà, amb l'agenda local 21. S'han pogut expressar inquietuds sobre aspectes diversos del municipi que agraden o que preocupen per poder-los consolidar o canviar.	La desinformació i el retard en les obres del "futur" institut de Porreres i del polígon industrial.
PSOE	Qualque vegada ve el Clio del PAC mòbil i tenim moltes de festes, sobretot per a la gent de fora poble.	L'asfaltat d'alguns carrers que només tenen bonys i forats i el clavegueram que quan plou ens hem de passejar amb <i>catiusques</i> .

CLÍNICA DEL PEU

Sion Lladó Vidal

Podòleg

Col·legiat núm. 23

**DIAGNÒSTIC I TRACTAMENT
DE LES AFECCIONS DEL PEU**

ESTUDIS DE LA MARXA

PODOLOGIA INFANTIL

PLANTILLES I PRÒTESIS

PODOLOGIA ESPORTIVA

PEU DIABÈTIC

CIRURGIA UNGUEAL

HORES CONCERTADES

Ronda Catalunya, 56, 1r – Tel. 971 160 096

07630 CAMPOS

clinicadelpeu@hotmail.com

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló

Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i divendres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49

Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

TRIBUNA PÚBLICA

ELS CIUTADANS OPINEN

És positiu per a Porreres que hi hagi tantes finques en construcció i, a la vegada, tantes cases buides?

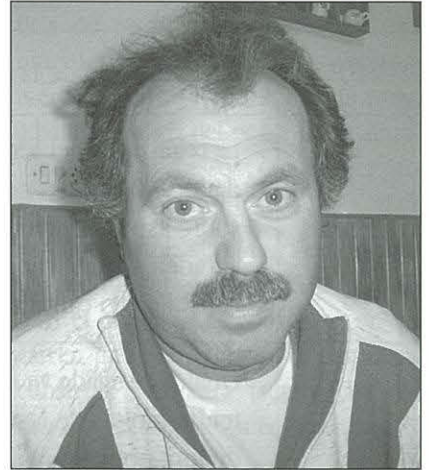
JOAN MATAS SANCHO
Funcionari de banca

Crec que sí que és positiu que hi hagi construcció important a Porreres i no estic d'acord amb el tema que hi hagi tantes cases buides. Pens que la cons-

trucció i l'oferta de pisos facilitarà a la joventut poder adquirir la seva primera vivenda perquè, a més, els preus estan en una mitjana de vint, vint-i-dos milions de pessetes i això pot ser assequible per una parella que vol comprar la seva primera vivenda. També pens que el canvi ha estat massa important, en el sentit que l'any 90 no hi havia cap tipus d'oferta per adquirir vivenda, i ara hem passat a una situació allà on l'oferta autènticament és desmesurada. I un altre aspecte important és que no hem d'oblidar que Porreres és un poble allà on moltes famílies viuen de la construcció: fàbriques de material de construcció, graveres, ... i en principi, per aquests dos aspectes, pens que sí que és positiu, però els polítics haurien d'intentar limitar aquesta construcció desmesurada.

ANDREU SORELL JUAN
Picapedrer

Pens que té una part positiva i una negativa. El preu d'aquestes vivendes buides és massa elevat, a més que degut al seu mal estat s'han de tomar i tornar a aixecar de bell nou i realment

surt molt més costós. També s'ha de tenir en compte que els propietaris de moltes d'aquestes cases deshabitades no volen vendre. Per tant, és positiu que se construeixin finques de pisos ja que pel seu preu són molt més assequibles i pels joves és millor comprar-se un pis d'aquests que s'estan construint que no comprar una casa que hauran de reformar totalment. La part negativa que jo hi veig és que aquestes construccions les fan empreses que no són de Porreres, tant pel que fa als picapedrers com fusters, electricistes ... i així els dobles se'n van fora del poble.

**jaume
sastre
soler**

materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

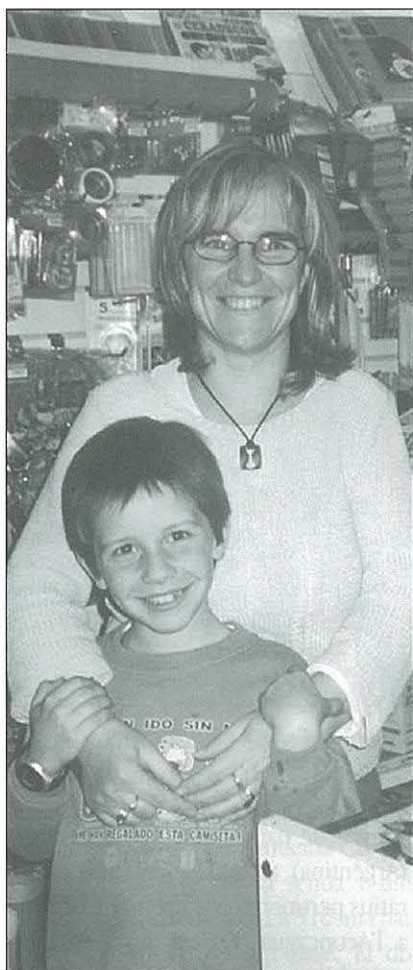
CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

Construccions i Reformes
BARGAR PORRERES. S.L.

C/ Des Garrover, 17
07260 Porreres

Tel. 971 64 72 12
Mòbil: 649 707 397

MARGALIDA BOVER MULET
Botiga Cent i Més

“Pens que aviat ens tirarem els pisos pel cap. Però hi ha demanda d’habitatge i pens que a vegades hi ha gent que no vol llogar les cases de dins el poble a segons qui; a més són cases velles, que necessiten reforma. I sobretot, els preus de les cases de dins el poble són molt més alts i la gent no els pot pagar”.

ISABEL LLULL
Forn de Sant Felip

És positiu perquè la gent, en general, té més possibilitats de comprar-se un pis que no una casa. Nosaltres n’hem

comprat un perquè en vàrem mirar moltes de cases, perquè n’hi ha a bastament, però era impossible: no només l’has de comprar, sinó que llavors l’has de reformar de dalt a baix. Hem arribat a un punt que no queda més remei.

CARIDAD PÉREZ GARCÍA
infermera

L’habitatge és un tema que tenim molt a prop i al mateix temps molt enfora. A prop perquè tots tenim necessitat d’un habitatge digne i enfora perquè resulta molt complicat adquirir-ne un.

Les situacions són variables depenent de cada família. Avui la realitat social ha canviat considerablement respecte a fa uns anys no molt llunyans. El poble ha crescut en número de població de forma considerable: immigrants, gent d’altres pobles... Aquest creixement implica també la necessitat d’allotjaments. Adquirir una casa és una aven-

tura per la gran majoria, en general es converteix en una hipoteca per tota la vida.

La meua opinió personal és que encara que es vagin construint gran quantitat d’habitatges, es pot observar passejant pels carrers de la vila que es troben moltes de cases tancades i abandonades, mentre que per un altre costat Porreres creix, rompent la imatge autòctona i dins ell mateix es deixa deteriorar i perdre.

Baix el meu punt de vista seria més positiu rehabilitar aquestes cases i recuperar l’estètica del poble. Com? Les cases podrien ser adquirides o cedides a l’ajuntament, compensant els propietaris i crear habitatges assequibles, tant per la venda o per llogar, a la població jove, feineria i que només disposa del seu sou i no té accessibilitat.

A més de fer-se una recuperació integral del casc urbà de la nostra vila, s’evitaria aquest impacte, que produeix la construcció d’aquests pisos, que desentonen amb l’estètica del poble.

DE LA VILA A L'ACONCAGUA

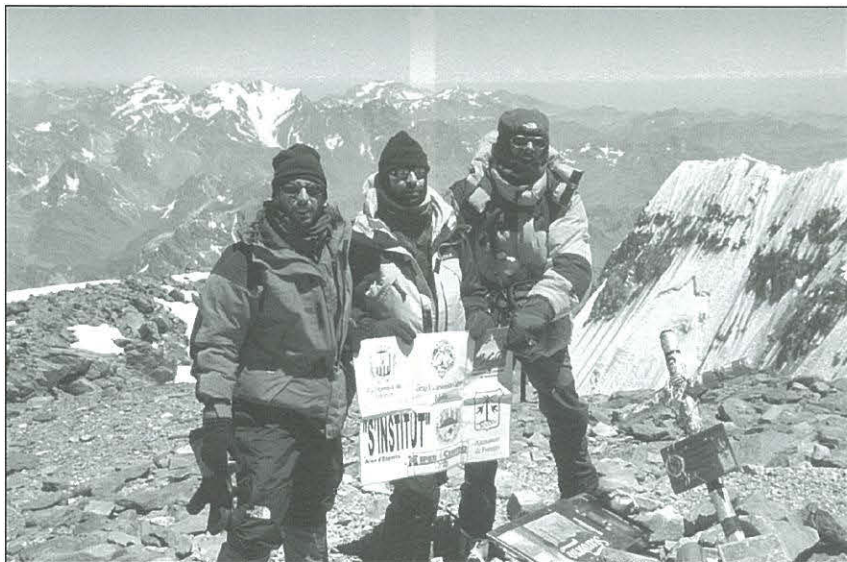
Frederic Campos, *Fede*

Eren les dotze del migdia del disset de gener, i després de catorze hores d'avió a la fi en Llätzer, en Joan i jo aterràrem a Santiago de Xile. El més important en aquell moment era cercar un lloc on dormir, cosa que no va ser difícil en una ciutat tan gran, quasi bé la meitat del xilens viuen a Santiago (capital). Una vegada situats, el que volíem era anar a comprar tots els queviures per uns deu dies, perquè l'endemà ja començàvem l'aproximació al Tupungatito, un volcà actiu la pujada del qual ens aniria bé per aclimatar-nos.

aclimatació al volcà Tupungatito

A les vuit del matí ens ve a cercar el nostre amic Pedro Marzolo, ell era l'encarregat de portar-nos fins a Chacayar amb un tot terreny. Chacayar era el principi d'una vall molt llarga on ens esperaven en Rodrigo i en Felipe els "arrieros" que durant tres dies ens acompanyarien fins el camp base del Tupungatito. L'aproximació va ésser molt entretinguda. Anàrem vorejant un riu que es deia Colorado i els capvespres, mentre preparàvem el sopar, conversàvem amb els arrieros.

Al cap de tres dies arribàrem al camp base a 4000m, el primer que férem va ser anar a uns 200m més amunt per agafar neu i aconseguir aigua ja que la hidratació és el més important; després muntàrem les tendes i descansàrem. Amb dos dies ja ens atrevírem a pujar un volcà que es troba molt a prop del camp base a uns 1000m de desnivell. La sorpresa es quan descobríem que el cràter estava gelat; aquell dia ens va servir per aclimatar-nos. El

Llätzer Méndez, Felanitx - Joan Oliver (Felanitx) - Fede Campos (Porreres)
CIM ACONCAGUA - 06-01-2004

proper dia decidírem muntar un camp1 a 4800m perquè l'altre volcà Tupungatito ens quedà molt lluny per fer amb una jornada.

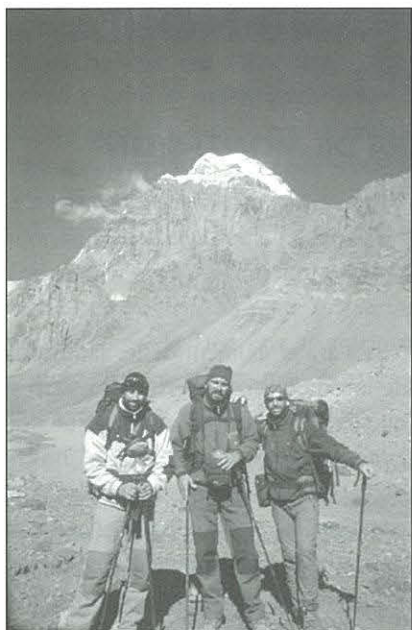
Des del camp1 ens quedaven devers sis hores per arribar al cim del Tupungatito. Tot va anar bé i a les dues del migdia arribàrem al cim de 5380m. Hi estàrem una estona i davallàrem a dormir altre cop al camp1. El dia després ens ho agafàrem amb tranquil·litat perquè la intenció era arribar al camp base i descansar. L'endemà aprofitàrem per aplegar les tendes perquè en unes poques hores els arrieros ens vendrien a cercar. Aquest cop només empràrem dos dies per tornar arribar a Chacayar a uns 2000m d'alçada i d'allà a Santiago de Xile, la fase d'aclimatació s'havia acabat.

l'aproximació a l'Aconcagua

Dos dies són els que empràrem per

canviar de país i situar-nos a Mendoza (Argentina), des d'allà férem els preparatius pertinents per afrontar l'ascensió a l'Aconcagua. Aquest any decidírem pujar-hi per la seva cara nord-oest coneguda per "ruta glaciar de los polacos". Dia trenta de gener començàrem l'aproximació. L'inici es troba a Punta Vacas a devers 15 km abans d'un poble anomenat Penitentes. Ens restaven devers 60 km per arribar al camp base Plaza Francia que utilitzàrem tres dies. La primera nit la passàrem a Pampa de Leñas a 2800m a cinc hores de l'inici. El segon dia va ser el més llarg, vorejant el riu anomenat Rio Vacas fins que arribàrem a Casa de Piedra (3200m) i hi passàrem la segona nit.

El tercer dia canviàrem de vall, direcció est remuntant el riu Relinchos i amb cinc hores més arribàrem al camp base Plaza Argentina (4200m); és aquí que ens digueren que la glacera es trobava en males condicions i que es necessitaven

piolets de tracció. Per això decidírem que a partir del camp 2 ens desviaríem cap a la ruta normal; també ens digueren que ens quedaven cinc dies de bon temps i ens adonàrem que no teníem cap dia per descansar o sigui que l'endemà dia dos començarem a portar la tenda i uns quants queviures al camp 1 a 5100m i baixàrem a dormir al camp base. El dia següent dia tres sortírem del camp base amb la idea de dia sis atacar el cim.

cap al cim

Dia cinc pujàrem altre cop al camp 2 per passar la nit ja que en aquesta altu-

ra es fa difícil dormir, aquí ens hidratàrem molt perquè la jornada següent seria llarga i dura. Dia sis, el dia de l'atac ens aixecàrem a les quatre del matí i ens posàrem en marxa, al principi era una mica dur caminar pel fort vent, però va anar minvant. Al cap de dues hores ja sortí el sol i el vent s'aturà de tot, ens trobàvem còmodes i amb forces i ens quedaven 800m per arribar al cim. A les deu ens trobàrem el petit i destruït refugi Independència a 6400m i aquí agafàrem la ruta normal. Queden cent metres de caminar per una aresta i els quatre-cents metres restants de l'avorrida "canaleta". La falta d'oxigen ens obligà a aturar-nos cada vint passes, però amb paciència i tranquil·litat a les dues arribàrem al cim de l'Aconcagua a 6962m.

Les vistes són espectaculars! Sobretot veure la paret sud, una de les més difícils i perilloses del món. Férem unes fotografies, descansàrem una mica i començàrem la davallada.

la davallada

L'endemà dia set ja teníem el mal temps damunt i es tractava de davallar sense perdre temps fins al camp base. Així ho férem. Na Carolina, la nostra amiga, ens felicità i ens preparà el sopar, el millor "pollo con papàs" que he provat

mai, i de postres un pastís per celebrar el cim. Els dies vuit i nou els empràrem per davallar altre cop fins a Punta Vacas a 2400m. L'aventura ja s'ha acabat. Només ens queden dos dies per fer turisme per Mendoza i menjar molt per recuperar el pes perdut.

Tot això ha estat possible gràcies a:

Cabrits, grup excursionista de Felanitx.

GEP, grup excursionista de Porreres.

Ajuntaments de Porreres i Felanitx.

S'Institut.

Hiper Centro.

Federació Balear de Muntanya

i a tots els amics que ens han ajudat !

Llorenç Cerdà Mora

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12. • Porreres.

Tels. 971 64 70 24 - 971 64 78 70

SUPERMERCAT CAN MURTO

*Carnisseria, xarcuteria, peix congelat,
merceria, perfumeria*

AMB SERVEI A DOMICILI

C/ Sa Galla, 94 - Tel. 971 64 70 53 - PORRERES

ELS PORRERENCS HEM CELEBRAT AMB MOLTA PARTICIPACIÓ I ORGULL

ELS 50 ANYS DE LA CONSTRUCCIÓ DE LA CARRETERA DE MONTI-SION

(II PART)

Maria Antònia Nicolau Rosselló

Secretària del Consell Parroquial

Però, les commemoracions continuaren el diumenge dia 18. De bon matí, una altra vegada, repicaren les campanes i la gent, no tanta com el dimecres dia 14, es preparava per pujar a Monti-sion. Uns quants pujaren a peu, molts amb cotxe. Encara ressonava en el cor de tots els porrerencs la forta experiència de POBLE, DE COMUNITAT CRISTIANA, que viu, amb alegria, l'orgull de la gran participació a la pujada de dimecres dia 14. Una vegada més el poble de Porreres demostrava l'estimació que té al Santuari i a la Mare de Déu.

La participació a l'Eucaristia fou molt gran. Era el record agraït a totes aquelles persones que animades per D. Gabriel, havien realitzat aquella gesta. El fred i els nigs aconsellaren que es celebràs dins la Capella, on no hi podien ficar ni una agulla. L'Ajuntament i tot el Consistori també hi assistí. La Coral, com en dies de festa solemne, va voler unir-se a la celebració amb

els cants molt ben preparats. El presbiteri va quedar ple. El Pre-Diaca Josep Ramon Ortega havia preparat l'altar i estava pendent de qualsevol detall. Els concelebrants: Mn. Pere Torres, Mn. Francesc Ramis, Mn. Bartomeu Tauler, exrectors. El preposít de Sant Felip, P. Francesc Novella i els capellans porrerencs: Mn. Antoni Mesquida, Mn. Josep Cerdà, el P. Bernat Nicolau, Mn. Bartomeu Mora. No hi faltà, Mn. Jaume Alemany, Vicari Episcopal de la Part Forana. Presidia l'Eucaristia el nostre Rector, Mn. Joan Rosselló.

Les belles i actuals paraules que el Rector ens digué a l'homilia foren molt emotives i calaren en el cor de tots:

"La soca més s'enfila com més endins pot arrelar", canta el poeta. I fa molts d'anys, més de set-cents, que la comunitat cristiana de Porreres va arrelar dins la terra fecunda i llacorada de l'evangeli de Jesús. I l'arbre s'ha fet gros i els fruits han estat molts i saborosos.

No és ara el moment de fer la història de la vida cristiana porrerenca. Però sí que és el moment de recordar una de tantes fites que han marcat el nostre poble i el fan sentir venturós i noble, com cantam en els Goigs. És el moment de recordar amb agraïment totes aquelles persones que animades pel bon rector D. Gabriel, obriren en un sol dia, el nou camí de Monti-sion. És el moment de recordar, com diu l'adagi que *el qui a los seus sembla no fa tort a ningú*, i la gesta del nou camí és una demostració de la manera de ser porrerenca que no se vincla ni se trenca.

Com que no som bords ni volem renegar de la nostra sang, som aquí per escriure una plana més de la nostra història per deixar-la, neta i llampant, perquè s'hi puguin mirar els nostres fills i néts. Va quedar demostrat, amb la pujada de dimecres passat, i ho demostra la celebració d'avui, i sens dubte ho demostraran les altres celebracions i actes religiosos, culturals i de millores materials, que tendran la seva conclusió dia 18 d'abril en la festa de Monti-sion.

Però no hem de viure només de records ni enyorances, sinó que les nostres celebracions ens han de dur a cercar noves respostes de com viure la fe cristiana avui, com presentar l'evangeli de Jesús als nostres joves, als nostres matrimonis, als nostres infants. Les lectures de la Paraula de Déu que hem proclamat ens poden ajudar a cercar nous camins per arribar a Jesús. No hem d'oblidar

que Déu ens estima entranyablement. Sovint la Bíblia ens vol ajudar a comprendre com és aquest amor de Déu envers nosaltres, i pren com a símbol l'amor dels esposos. És lo que sentíem a la primera lectura quan parlava de l'amor de Déu al seu poble i deia: *El teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi i està content de tenir la nuvia*. Aquest amor de Déu ens acompanya sempre. No ens deixa mai. Això ens dóna confiança, seguretat i coratge.

De la segona lectura podríem tenir present una idea que ens pot animar a seguir units. Sant Pau ens ha parlat de que dins les nostres comunitats tenim dons diversos, distintes qualitats que hem de posar al servei de tots. *Les manifestacions de l'Esperit distribuides a cadascú són en bé de tots*. Això ens va manifestar fa cinquanta anys, es

manifesta enguany i en tants i en tants de moments de la nostra història.

Finalment ens fixarem, sobretot, en Maria i en la consigna que ens dóna: *"Feis tot quant ell vos digui"*. Aquesta invitació de Maria, també avui ens la dirigeix a nosaltres, i ens diu: mirau Jesús, acudiu a ell, escoltau atentament la seva paraula, no vos canseu de seguir-lo. Vosaltres, cristians i cristianes de Porreres obríreu un camí, Jesús és el camí; si pujau a Monti-sion i pregau davant la meua imatge és perquè jo vos ajudi a anar cap a Jesús. Junts obrirem camins de pau, de germanor, de reconciliació i de misericòrdia.

(Homilia pronunciada pel rector, Mn. Joan Rosselló Vaquer)

Als peus de la Mare de Déu, aquell dematí recordarem totes les persones estimades que, en altre temps, pujaven

a veure la Mare de Déu perquè li volien demanar un favor o li volien donar gràcies. Persones que pujaven per fer una berenada o per fer una festa. Avantpassats nostres que tenien una gran devoció a la Mare de Déu. Ells són una baula d'una llarga cadena que ara nosaltres hem de continuar.

Amb el cant dels Goigs va acabar la celebració de l'Eucaristia. Era el millor homenatge, la millor manera que teníem tots, de dir **MOLTES GRÀCIES** a totes les persones que participaren en la construcció de la carretera.

Són molts els qui amb il·lusió han preparat aquestes celebracions, però entre tots hem fet possible que les commemoracions hagin tingut més èxit del que s'esperava. **MOLTES GRÀCIES A TOTS PER TOT.**

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

Tel. 971 16 83 13

**Bar - Restaurant
SES FORQUES**
Cuina Mallorquina i de Temporada

Menús diaris i menjar a la carta Paelles, fideus, carn a la pedra,...

Ctra. Porreres - Montuïri, Km. 0,500 - PORRERES - 07260 - Tel. 971 16 81 76

BM Esport - SABATES
Ballester Melià

C/. L'Almoïna, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

BAR
Ca'n guillem

Tel. 971 64 74 95 PORRERES

50 ANYS DE "SEMILLA"

Maria Antònia Nicolau Rosselló

Secretària del Consell Parroquial

Aquests mesos que tots els porrerencs hem recordat, amb orgull i agraïment, la gesta del 14 de gener de 1954, impulsada i organitzada per D. Gabriel Adrover, "s'Economo", que va posar tanta il·lusió en engrescar la gent en obrir un nou camí per pujar a Montisíon, continuam celebrant fites importants iniciades per ell. És el cas del full parroquial "SEMILLA".

Sembla, amb tota seguretat, que és el full parroquial que, sense interrupció, fa més temps que es publica a Mallorca. I és que, una vegada més, hem de tornar 50 anys enrera per recordar aquella incipient idea de D. Gabriel de fer arribar, cada mes, a totes les cases, un full que fos mitjà de formació i actualització de la fe, per una banda, i per altra, informació del Registre Parroquial o de les Celebracions religioses. "SEMILLA" va néixer el mes d'abril de 1954.

D. Gabriel Adrover era conscient de la importància de la informació per implicar el poble de Porreres. Tots sabem que quan estam ben informats i hem entès el que se'ns demana, no posam cap obstacle per posar-hi il·lusió i ganes.

Si tenim una mirada històrica retrospectiva, podem comprovar que D. Gabriel Adrover, amb el full "SEMILLA" va ser una persona avançada en el seu temps, perquè, avui en dia, sabem que, perquè un esdeveniment tenguí importància, ha de tenir ressò dins els mitjans de comunicació, i quina manera més actual de donar importància a l'actualització de la fe a la Comunitat Cristiana de Porreres.

Avui en dia que rebem tants de missatges, tantes imatges, tants de papers, val la pena que considerem la importància d'aquesta "publicació", i la gran valoració que n'han fet els rectors, que després de D. Gabriel Adrover han presidit la nostra Comunitat Cristiana: Mn. Pere Torres, Mn. Francesc Ramis, Mn. Bartomeu Tauler, i ara, Mn. Joan Rosselló. Tots han volgut ser fidels a la cita mensual amb cada casa de Porreres. També a tots ells els hem d'agrair, que ens hagin volgut acostar com viure la fe, la importància de la implicació dels cristians en la vida del poble o la reflexió sobre la realitat il·luminada des de la Bona Notícia de Jesús.

També hem de valorar com des de la "SEMILLA" han dissenyat les línies més significatives de l'evolució de la doctrina del Concili Vaticà II i de com aplicar-la a la nostra realitat

eclesial avui, des de la perspectiva d'obertura al pluralisme religiós que el nostre poble viu.

Record, i permeteu que aquí faci una referència personal, quan a ca nostra hi havia la Impremta Rosselló, com D. Gabriel hi venia amb els diferents escrits que havien de sortir a la SEMILLA i com el tio Simó després li mostrava les proves, corregien les faltes i després a una agulla grossa que hi havia devora la màquina, quedava penjada la primera que de la impremta sortia. És una imatge que vaig viure després amb Mn. Pere Torres, fins que llevaren la impremta del Carrer Nou.

És molt important, també, des d'aquí, constatar que la "SEMILLA" arriba cada mes a les nostres cases, perquè són moltes les persones que ho fan possible. Des d'aquí hem d'agrair molt, la tasca silenciosa, però molt necessària, de les repartidores, de les persones que organitzen la distribució, de tantes persones que durant aquests 50 anys han fet aquest servei.

Avui que rebem tanta comunicació escrita... valorem molt el nostre full parroquial "SEMILLA", perquè una comunitat cristiana que manté el full parroquial durant tant de temps, manifesta que és viva, que té notícies per donar, que cerca d'arribar millor a la gent, i que, dia a dia, construeix la seva història, no només amb fets importants, sinó també, amb la vida que podem trobar a la "BONA LLAVOR" que cada mes s'escampa per les cases de Porreres.

Per molts d'anys! i que tots els porrerencs ens sentiguem molt contents i siguem continuadors d'aquesta informació que tots rebem cada mes, i ja fa 50 anys, a les nostres cases.

ASSESSORIA LABORAL
JAUME VIDAL BAUZA
 GRADUAT SOCIAL
 AV. BISBE CAMPINS, 3
 07260 PORRERES
 TEL 971 168038

EL FULL PARROQUIAL "SEMILLA" COMPLEIX EL SEU CINQUANTA ANIVERSARI

Gaspar Barceló i Barceló

L'1 d'abril de 1954, la Parròquia de Porreres treia a llum i presentava el número 1 d'un full parroquial anomenat "Semilla". Segons indicava el rector de Porreres, a les hores D. Gabriel Adrover, la finalitat d'aquesta publicació era intentar per part de la Parròquia d'ampliar el contacte amb totes les famílies de Porreres, i especialment amb totes aquelles que tenien la seva residència a fora vila. A la "Semilla", deia el rector a la presentació, hi trobareu articles sobre els deures cristians, escrits apologetics de la Fe, història religiosa local, notícies damunt fets religiosos de tot el món, disposicions eclesiàstiques, avisos i consells de la Parròquia, moviments econòmics, el registre parroquial... Des d'aleshores i sense interrupció la "Semilla" ha arribat cada més i amb puntualitat a totes les cases de la vila; evidentment que els temps han canviat, però el full parroquial ha mantingut sempre ben ferm els principis de la seva finalitat encara que amb el pas del temps s'hagi hagut d'adaptar als canvis polítics, socials, culturals i religiosos haguts, i que la societat ha anat imposant al pas de tots aquests anys.

"SEMILLA" TAMBÉ EN CATALÀ... Se'ns dubte un dels canvis més importants que va haver d'assolir la "Semilla" va ser el de l'idioma. Concretament el mes de novembre de 1980 "Semilla" número 317, informava que:

"El Consell Parroquial, degut a les queixes rebudes, ha decidit per majoria realitzar una enquesta entre la gent de Porreres per saber si és preferible que la fulla parroquial s'escriu en la llengua de Mallorca o en castellà". Un mes després, desembre de 1980 "Semilla" número 318 publicava els resultats de les enquestes, que donaven guanyadora amb 147 vots dels 238 que es van emetre, a l'opció que a partir de llavors el full fos

escrit tot en català. Cal dir, que 75 dels vots foren per l'opció que continués així com sempre, és a dir, tota en castellà.

L'ARXIU PARROQUIAL A LA "SEMILLA"... L'Arxiu Parroquial, entre d'altres coses, registrava des de més de quatre segles enrera, els moviments socials i religiosos de la Parròquia, un fet desconegut aleshores per la gran majoria de porrerencs i porrerencques...

Des de fa 50 anys "Semilla" publica i ens dona a conèixer a les seves pàgines, els moviments haguts, com puguin ser baptismes, casaments, defuncions, comunions, confirmacions, amb una paraula tota la vida religiosa dels feligresos... Són molts pocs, idò, els porrerencs i porrerencques que puguin dir que el seu nom no hi hagi sortit mai publicat.

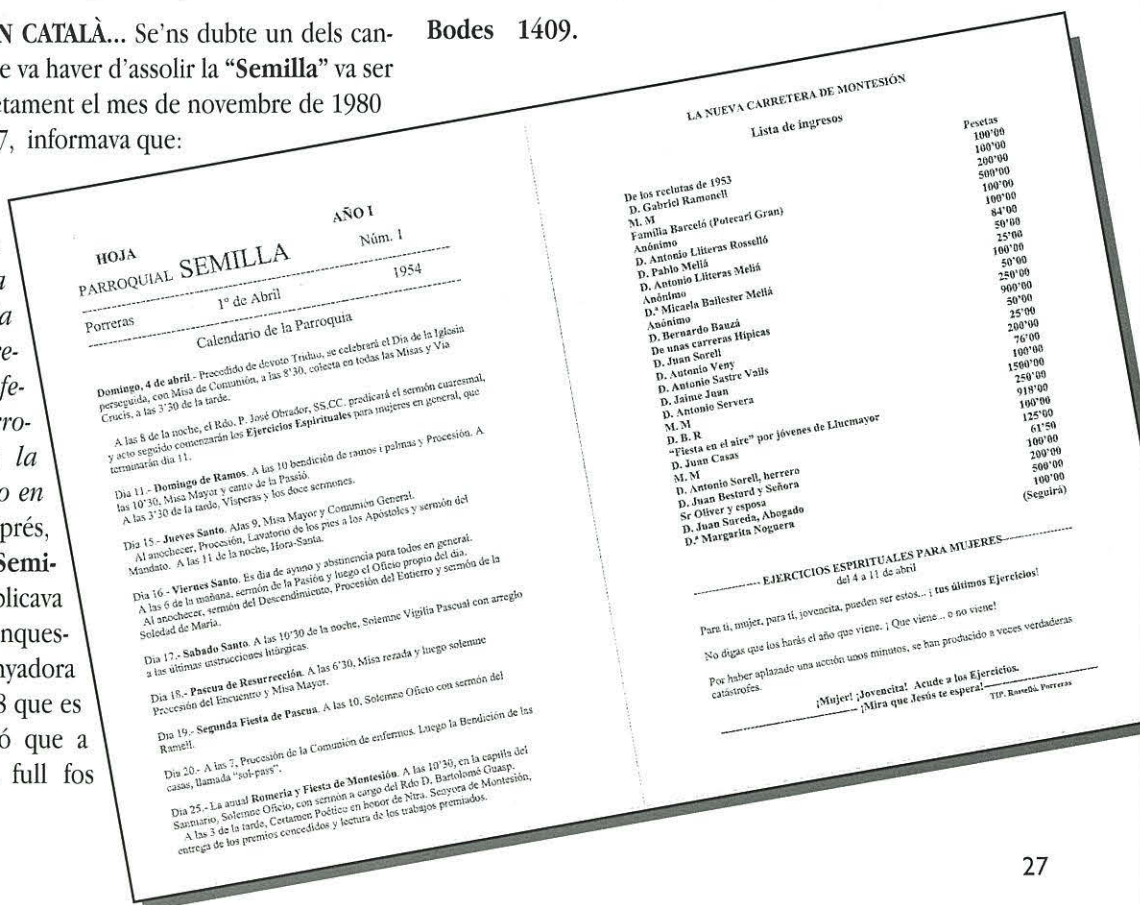
DARRERS 50 ANYS DE L'ARXIU PARROQUIAL EN XIFRES

Baptismes 2463. nins 1249 - nines 1214

Defuncions 3202.

homes 1586 - dones 1586 - nins 18 - nines 12

Bodes 1409.

ACAMPALLENGUA 2004

Joves de Mallorca per la Llengua

Els dies 8 i 9 de maig de 2004, els Joves de Mallorca per la Llengua tornam a organitzar una nova edició de l'Acampallengua, la gran trobada de joves (i no tan joves), per reivindicar l'ús normal de la llengua catalana a tots els àmbits de la societat. L'Acampallengua va començar l'any 1997 a Inca i va tenir continuïtat en anys successius (Santa Ponça 1998, Alcúdia 2000, Felanitx 2001, Binissalem 2002). Durant aquests anys s'ha convertit en una de les principals manifestacions juvenils que tenen lloc anualment a Mallorca. El creixement continu de participants, any rera any, així ho testimonien. Com també demostren que és falsa l'afirmació que els joves passen de tot. La participació a les mobilitzacions en defensa del territori i de la llengua catalana demostren el contrari.

En aquesta ocasió la població triada ha estat Pollença, la població del nord de

Mallorca, coincidint amb l'any Costa i Llobera, figura cabdal de les lletres mallorquines. El poble està a cavall entre el mar i la muntanya i compta amb unes infraestructures culturals impressionants: centre culturals, espais esportius, casals de joves, etc. Es tracta d'un municipi turístic, amb una important població no catalanoparlant. L'Acampallengua intentarà incidir, com sempre, en aquest sector i contribuir a la integració dins la llengua pròpia de Mallorca.

L'Acampallengua serà, com els altres anys, un espai de participació: els tallers, el gimcana, etc. Un espai de relació entre sectors socials molt diversos, amb la participació de joves de tot el territori lingüístic i de totes les cultures que conviuen a Mallorca. Un espai que mostrarà totes les manifestacions culturals que es fan en català, des de les més cultes fins a les més popu-

lars, des de les més modernes fins a les més tradicionals. Però també un espai de reflexió i d'intercanvi d'idees: xerrades, debats i taules rodones, etc.

El moment clau de l'Acampallengua serà la discussió i aprovació, en assemblea, d'un manifest que demanarà a les institucions públiques i a la societat civil que s'impliqui a favor de la normalització de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears.

L'Acampallengua vol ser un espai de participació i de compromís amb la nostra llengua. Vol indicar el camí cap a on ha d'anar el procés normalització lingüística, que ha de menester un reforçament entre els joves. Vol també presentar una visió jove sobre la Mallorca del futur, una Mallorca en que no hi haurà diferències d'origen, raça o religió, però que volem que conservi les seves senyes d'identitat, la principal de les quals és la seva llengua.

IN MEMORIAM

El passat mes de febrer va morir la sòcia de l'Agrupació Cultural, Margalida Julià Servera, Pulida.

Fou una sòcia que participà de manera ben activa en la secció excursionista en els primers anys de la fundació de l'entitat.

PERRUQUERIA

extensions
tallats de moda
tints
banys de color
tota casta de metxes
moldejats
desarriat
recollits
núvies
comunions
etc...

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

ESTÈTICA

depilacions
neteja cutis
decoració d'ungles
tint de pestanyes
moldejats de pestanyes
massatges
manicures
pedicures
maquillatges

obert de dimarts a divendres de 9 a 12 i de 15 a 20 h - dissabte tot el dia

C/ Passaratx, 114 - Tel. 971 166 646 - PORRERES

MERESCUT HOMENATGE AL MÚSIC PORRERENC LLORENÇ CERDÀ

Agustina Ferrer Ferrà - Aina Sorell Rueda

El passat dia 17 de desembre de 2003, el Jurat de la II Edició dels Premis de la Música, corresponent a l'any 2004, va concedir entre altres premis el d'"Antoni Llompart" a Llorenç Cerdà Roig, conegut com Llorenç Ramis. L'acte de lliurament d'aquests premis va ser dissabte dia 27 de març de 2004 al Foro de Mallorca, situat a Binissalem. La Federació Balear de Bandes de Música i Associacions Musicals va voler retre homenatge a aquestes persones per la seva col·laboració i dedicació a la música.

El fet que elegissin Llorenç Cerdà Roig com a candidat per rebre aquest premi és que fa 75 anys que forma part de La Filharmònica Porrerenca.

Va començar quan comptava amb 8 anys amb el professor don Pedro, el director en aquells moments de la formació, que el va introduir al llenguatge musical, ja que després anava aprenent així com anava veient els conceptes que li requeria l'instrument que tocava en aquells moments. Començà tocant la corneta fins que al cap de dos anys continuà amb el baríton. També ha tocat el trombó, el baix i el bombardí, que és el que actualment fa sonar. En aquell temps, els músics agafaven l'instrument que els deia el director perquè la banda estigués compensada, i sempre tenint en compte les aptituds del músic.

L'any 1936 el van cridar per anar a la guerra civil espanyola. Així i tot ell no va abandonar la seva activitat musical, ja que cridaven els soldats que eren músics per formar part de la banda de música del batalló, i Llorenç no va dub-

Llorenç Ramis amb l'obsequi que li va ser lliurat per la Federació Balear de Bandes de Música i Associacions Musicals de Mallorca

tar a l'hora d'apuntar-s'hi. Quan acabà la guerra, el 1939, el seu batalló, que era del bàndol nacional, entrà victoriós dins Barcelona amb la banda sonant al davant dels militars.

Després, va passar cinc mesos a Eivissa i per no fer el servici d'armes va demanar passar a la banda de cornetes i després de passar una petita prova el varen acceptar i així continuà com a músic. Durant l'any 40 i 41 era membre d'una petita formació musical també militar i anaven a tocar per les illes: Menorca, Mallorca... segons on els destinassin. La majoria dels músics eren de pobles de Mallorca i, quan no estaven de servici, tocaven amb petites formacions musicals que es dedicaven a fer música durant les berbenes, a bars, etc.

Tot d'una que va poder, va tornar a la seva estimada Mallorca i aquí conti-

nuà amb la seva activitat com a músic no professional amb La Filharmònica Porrerenca, amb la qual ha anat tocant per tots els pobles de Mallorca, ja que sempre ha estat una de les bandes de música més populars d'aquesta illa i oferia concerts per tot arreu.

Actualment, als seus 83 anys, la seva passió per la música és tan forta com anys enrera, continua assistint als assajos setmanals i als concerts que celebra La Filharmònica Porrerenca.

Amb aquesta història musical de la qual pot presumir Llorenç Ramis, la Federació Balear de Bandes no va tenir cap dificultat a l'hora d'elegir un candidat per aquest premi, a tota una vida dedicada a la música; ja que es poden contar amb els dits d'una mà totes les persones que tenen una experiència com la seva.

UN PORRERENC A CIUTAT CINC-CENTS ANYS ENRERA

Maria Barceló i Crespi

Són bastant ben conegudes les condicions (servent, amo, duració del contracte, remuneració...) del servei domèstic a Mallorca en els anys del trànsit a la Modernitat però, més bé, pel que fa al servei femení.¹

El simple fet de procedir a la redacció d'un contracte davant notari i amb presència de testimonis que signaven, pressuposa l'existència de dues parts que intenten arribar a un acord relatiu a qualche cosa o persona.

En general, el nin o nina que passava a servir, sovint ho feia a una edat molt jove i la majoria de vegades a Ciutat.

Entre moltíssims protocols notariais conservats a l'Arxiu del Regne de Mallorca, els documents referits a servei domèstic masculí són més aviat poc freqüents, en canvi sí que són molt abundants els contractes d'aprenentatge d'un ofici per part dels al·lots.

En aquesta ocasió retraurem ací un cas certament atractiu datat el dimarts dia 18 de novembre de 1505 quan davant Arnau Carbonell, notari de Ciutat, s'escripturava un contracte de servei domèstic d'un porrerenc.²

Antoni Riera, de Porreres, col·locava amb Gaspar de Juny, ciutadà, el seu fill també nomenat Antoni, per servir al dit Gaspar i a la seva família (*causa serviendi vobis et familie vestre*) durant un període de set anys. El jove Antoni havia de prestar el seu servei, a instància de l'amo, tant de dia com de nit sempre que la feina comanada fos justa (*in omnibus negociis licitis et bones-*

tis). Durant aquest temps, Gaspar de Juny restava obligat a tenir el jove tant sà com malalt, vestir i calçar-lo segons la seva condició i al final del contracte lliurar-li vestimenta nova (*vestire et calsare de novo*). Si durant els anys convenguts l'al·lot fugia, l'amo tenia dret a fer-lo tornar i a percebre els danys causats.

Val a dir que, gairebé en tots els casos, el servent o serventa no cobrava. Se'l mantenia i amb això ja n'hi havia prou. Això no obstant, al final se'l podia agrair amb algunes robes o una petita quantitat per al dot si es tractava d'una al·lota.

Fins ací les clàusules del contracte són pròpies d'aquest tipus de document. Ara bé, la dada curiosa i interessant és l'afegit d'aprendre a llegir i escriure (*necnon docere facere dictum filium meum legere et scribere*). És gairebé excepcional que l'amo es comprometia a la formació intel·lectual del servent. Aquest porrerenc seria un privilegiat en un context social en el qual predominava la gent sense lletra.

1.- Maria BARCELÓ CRESPI, M^o Antonia FERRER VIDAL: "El servicio doméstico femenino en la Mallorca bajomedieval", *El Trabajo de las mujeres. Pasado y presente*, Tom II, Málaga, 1996, 207-221.

2.- ARM, Prot. C-269,59v-60.

BANCA MARCH

HIPOTECA OCASIÓN

¿Está pensando en comprar una vivienda?

NO DEJE PASAR ESTA OPORTUNIDAD

Para la compra, construcción o rehabilitación de su vivienda habitual:

Interés nominal primer año:

2,70%

Revisión anual:

Euribor + 0,75

Comisión de apertura:

0,75% (mínimo 600 €)

T.A.E. de la operación:

2,92%*

¿Quiere mejorar las condiciones de su hipoteca?

NO DEJE PASAR ESTA OPORTUNIDAD

Subrogaciones: para mejorar las condiciones de la hipoteca de su vivienda habitual:

Interés nominal primer año:

2,70%

Revisión anual:

Euribor + 0,75

T.A.E. de la operación:

2,83%*

* T.A.E. calculada para 60.000 €, al plazo de 25 años, liquidación mensual, en las condiciones indicadas, tomando como tipo de referencia del mercado hipotecario el correspondiente al Euribor publicado en el B.O.E. sin redondeos. Último índice conocido: junio de 2003 = 2,014%.

Oferta válida hasta el 31/10/2003. REF.Nº162/03

Petits detalls urbans

Maria Barceló i Crespi

Cor de Jesús, sobre el portal principal, amb una inscripció que diu REINARÉ
Carrer Fra Bonaventura Stijar, 6 (Ca's Capellà Lluc)

Emblema marià. Una A i una M superposades, inicials de Ave Maria
La inscripció diu O CLEMENS, O PIA O DULCIS VIRGO MARIA
Carrer de Sa Galla, 99
Casal que fou del senyor de Son Porquer (família Riera)

CAP DE CANTÓ

L'ARC DEL TEATRE

Joan Sorell Adrover

Aquest carrer de Barcelona anomenat l'Arc del Teatre, pel fet que comença al Teatre Principal d'aquella ciutat, travessa tot el barri xinès i acaba per devers Montjuïc. A la biblioteca de Ca l'Ardiaca, ubicada davant la Catedral, hi vaig llegir un llibre de començaments del segle passat que el descrivia perfectament. Es tracta de La Xava, de Juli Vallmitjana. La novel·la en qüestió descriu com era la vida de la gent que habitava el barri xinès quan era el més insalubre d'Europa. És interessant llegir aquest llibre perquè inclou un complet vocabulari de "caló", l'idioma dels gitanos. En vaig fer un ample comentari com a treball de la facultat de periodisme, i també unes fixes amb moltes paraules de "caló" i el seu significat en català, però ho vaig haver de lliurar tot al professor Francesc Espinet i no en vaig fer copia. Si un dia vaig a Barcelona amb temps miraré de tornar llegir aquesta novel·la que parla tan extensament dels gitanos.

POESIA

*...I tenim el riu,
que com tu s'esmuny avall.
Ara un congost, ara una plàcida bassa.
Sembla que respiri alleugerit...!
Davant un obstacle s'inventa un meandre i l'evita,
saberut.
En passar per la tartera, tot li fa pessigolles.
Si pogués, riuria! Dringa com un cascavell,
alegre i confiat.
Ah! quina joia! la vida!*

*Ja ha fet un llarg camí i es tranquil·litza.
Tot ell belluga lent, ple de saviesa.
Paladeja els colors del paisatge,
es olors...*

Assossegat, es confon tendrament amb la mar que l'abraça.

*"La bondat flueix com un riu, fàcilment.
Així doncs, tria el més fàcil, és la bona decisió."(*)*

**Adaptació d'un proverbi iranià.*

Xavier Cuatrecasas, març del 2004

Japoneses sortint de la Barcelona profunda.

PUB RESQUILLS ES TRUI DE PORRERES

C/ Pou Florit, 14 - PORRERES

CAFÈ NOU

Tapes i Berenars

els dilluns feiners TANCAT

C/. Pou Florit, 79 • Tel. 971 64 75 61
07260 PORRERES

FRASES FETES I LOCUCIONS (IX)

Joan Servera Nadal - Gaspar Barceló i Barceló

Qui és que mai no ha dit o ha sentit a dir:

Perdre es papers

Ser més caparrut que un ase

Ficar sa banya

Estar més lleig que pegar a son pare

Estar més sà que un gra d'all

Qui molt abarca poc estreny

Mostrar es peus

Tirar sa casa per sa finestra

Va caure tan llarg com era

Ser més lletja que un pecat

Anar a amollar es bous

Aquest tot ho fa a l'inrevés

No tenir terra per fer un pipa

Fer es cap viu

Fer ses ombres mortes

Eren set que l'aguantaven i encara pixava tort

Allà on hi ha pel hi ha alegria

Tenir més cara que esquena

Agafar una xopada

Cadascú a ca seva i Déu per tot

Ser unes mans foradades

Quedar enroscat

Anar a colgar ets ossos

Qui vol picar que pic

Arrancada de cavall i arribada d'ase

Estar més sonat que es timbre de ca ses monges

Pagant Sant Pere canta

Endur-se'n una girada de ventre

De dos en dos no fan filera

Tant hi ha d'aquí a allà com d'allà a aquí

Aixecar-se amb sa pipa dreta

Ser una mina

Callau que dormen

Girar fulla

Ara que en donen

Tothom creu lo que vol

En està fet està fet

Ser més blana que una figa flor

Lo primer es lo primer

No val es collons d'un penjat

Estar amb sa mosca darrera s'orella

Puja més sa corda que es bou

Qui és? Un que passava i no volia res

Si no li agrada que no en mengi

Tornem-hi torna-hi

Pegar un bot

Com més gran més ase

Posar de volta i mitja

Ser mal d'anar entorn

Dir un disbarat com un temple

Toc i pam

Llengua llarga, no viurà mai tranquil·la

Val més un billet de mil, que un vell verd de guàrdia civil

Fer més nosa que una busca dins s'ull

I en es que mos vulguin mal que els donin pel ---

Salut i força en es canut.

QUÈ CELEBREN LES DONES DIA 8 DE MARÇ?

Agustina Ferrer Ferrà - Aina Sorell Rueda

Dia 8 de març és el Dia de la Dona Treballadora. No és un dia de festa, ja que només podríem celebrar la seva infravaloració a la casa, al carrer, al món laboral... És, encara, un dia de denúncia i de reivindicació. Avui dia encara està sotmesa en qualsevol àmbit, les passes que es fan cap endavant són ben poques. Quantes dones moren cada dia a mans de la seva parella, arreu del món? Quantes dones sofreixen maltractaments psicològics?

Fins quan durarà això?

Hem rebut un correu electrònic amb el poema que teniu a continuació. No cal afegir-hi res més.

*Avui he rebut flors!
No és el meu aniversari
ni cap altre dia especial;
vam tenir el nostre primer disgust abir
i em va dir moltes coses cruels que,
realment, em van ofendre.
Però sé que està penedit
i no les va dir de debò,
perquè m'ha enviat flors avui.*

*No és el nostre aniversari
ni cap altre dia especial;
abir em va llençar contra la paret
i començà a ofegar-me.
Semblava un malson,
però dels malsons desptertes
i saps que no són reals;
M'he llevat aquest matí adolorida
i amb cops a tots els costats,
però jo sé que n'està penedit;
m'ha enviat flors avui!*

*I no és el dia de Sant Valentí
ni cap altre dia especial;
abir em va pegar
i m'amenaçà de mort;
ni el maquillatge
ni les mànigues llargues
podien amagar els talls
i els cops que em va donar l'última nit.
No he pogut anar a treballar avui,
perquè no volia que se n'adonessin.
Però jo sé que n'està penedit;
perquè ell m'ha enviat flors avui.*

*I no era el dia de la mare
ni cap altre dia.
Abir a la nit em va tornar a pegar.
Però aquest cop va ser molt pitjor.
Si aconseguís deixar-lo, què faria?
Com podria jo sola
treure endavant els meus nens?
Què passarà si ens falten els diners?
Li tinc tanta por!
Però depenc tant d'ell...
que em fa por deixar-lo.
Però jo sé que n'està penedit,
perquè m'ha enviat flors avui.*

*Avui és un dia molt especial:
és el dia del meu funeral.
Aquesta nit per fi
ha aconseguit matar-me.
Em colpejà fins a morir.
Si hagués tingut el valor
i la fortalesa de deixar-lo...
Si hagués acceptat l'ajuda professional...
avui no hagués rebut flors!*

Anònim

PER UNA VIDA SENSE VIOLENCIA DE GÈNERE!!!

LES MANS AL FOC (XXX)

L'ESPERIT DEL POBLE

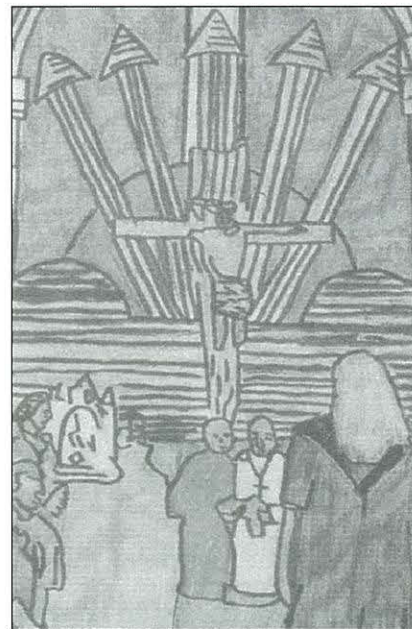
Joan Sorell Adrover

La idea de l'esperit del poble no és, com es creu a vegades d'origen alemany. Sorgí a França durant el segle XVIII –i justament amb el nom d'esperit de la nació– en aquells instants en que, com assenyala Paul Hazard, abundaren els estudis sobre l'esperit de... Així per exemple, i sobretot, en Montesquieu i en Voltaire. Montesquieu parla a *L'esprit des lois*, de l'esperit nacional o esperit d'una nació, resultant de diversos factors (clima, religió, etc., etc.). Quant a Voltaire, la idea d'un esperit nacional o esperit del poble (*esprit des nations*) està ben clara tant en el seu Assaig com a les seves obres històriques. Però, qualsevulla que fossin els seus orígens, els alemanys insistiren més que ningú sobre aquest tema. Així ho veiem en Herder, qui entén la història com a història de la humanitat, però qui a la vegada mostra a les seves Idees que la història es realitza mitjançant una sèrie d'esperits populars. Ho veiem també a Fichte, no només en els seus Caràcters de l'edat contemporània, sinó també, i d'una manera més concreta, en els seus escrits filosòfics-polítics; els Discursos i l'Estat comercial tancat. Ho veiem, finalment, i amb major amplitud, en Hegel, qui fa referència a l'esperit dels pobles en diferents ocasions, per exemple, en la Fenomenologia de l'esperit, on concep l'esperit universal com per la concurrència i relació entre la idea de l'esperit del poble, *volksgeist*, i la idea del *zeitgeist* o esperit de l'època, debuda principalment a Hegel

i que va ser recollida, i elaborada per varis autors romàntics. Això passa sobretot quan s'entén l'esperit d'un determinat poble, que és el que representa un moment fonamental en el procés de la història.

S'ha parlat igualment de l'esperit de l'època d'una manera més general per expressar el que podia anomenar-se el perfil d'una època, són expressions metafòriques, i solen valer com a tals. Efectivament, tan aviat com s'intenta precisar l'esperit de l'època en quant a esperit d'una època, especificant-ho en determinades manifestacions culturals, polítiques, artístiques, religioses, o en determinades estructures socials i econòmiques, la unitat del suposat esperit corre el perill de dissoldre's.

Moltes coses succeïren a Porreres a començaments de l'any 1938, l'esperit del meu poble i l'esperit d'aquella època degeneraven cap a la incoherència, i la involució, respecte a una època llavors molt propera la de la República. Un acord de la comissió gestora, pres el 28 de febrer, així ho demostra. Diu el següent: "Acte seguit exposà la presidència haver tengut notícies que el proper dia sis de març la Banda Orquestra del Regiment d'Infanteria de Ciutat nº 36, degudament autoritzada per l'Excm. Comandant Militar d'aquestes Illes, havia de donar un concert en el local del Cinema Modern d'aquesta vila, sense haver exigit per això drets de cap classe i el producte líquid del qual, després de deduir les despe-

L'esperit religiós-militar tornava a dominar.

ses necessàries, havia de destinar-se al Gloriós Moviment Nacional. Assabentats els senyors presents de les manifestacions de la presidència, s'acordà per unanimitat obsequiar els senyors components de la mateixa, a la seva arribada a la localitat, amb un refresc a la Comandància Militar, les despeses del qual seran satisfetes amb càrrec al capítol i article corresponent del vigent pressupost".

Res ens pot sorprendre d'aquella època, però, perquè s'havia produït aquest canvi en l'esperit de la gent? No ho us sé dir. Quant a la meua persona, no deixava que tots aquests esdeveniments influïssin en el meu ànim. Vaig renunciar assistir a qualsevol celebració del nou regim, i en vaig concentrar en millorar els meus coneixements intel·lectuals amb més força que no feia abans.

No només tornava la religió, un fet que hauria pogut acceptar, també ho feia l'esperit militar, de conquesta, imperialista, totalitari, encara puc afirmar que aquestes ideologies anaven llavors molt lligades.

Encetam aquesta secció poc després d'haver-se celebrat el dia del llibre, per Sant Jordi, el passat 23 d'abril. Sant Jordi, el cavaller enamorat que salvà la princesa segrestada per un terrible drac. De la sang del drac en va néixer un roser de roses vermelles. La rosa i el llibre són els regals que la gent s'intercanvia. Aquesta tradició sorgeix a Catalunya. Actualment s'ha estès a altres indrets.

Aquesta vegada hem demanat a diverses persones representatives de la vida social i política de Porreres que ens parlin d'algun llibre que els hagi agradat i que recomanarien.

EL LLIBRE QUE ENS RECOMANA ...

Joan Rosselló i Vaquer
Rector de Porreres

Recomanar un llibre en concret m'és una mica difícil, ja que hi ha una sèrie de llibres de diferents autors que m'han agradat molt i a la vegada m'han servit i en serveixen de referència. Tots aquests llibres que destacaria envolten a un mateix tema.

Són llibres dedicats a la vida i obra del Papa Joan XXIII, dels quals n'hi ha dos en concret que me varen impactar molt.

El primer és un llibre que vaig llegir fa molt de temps i crec que a hores d'ara està exhaurit, és el llibre:

La utopia del Papa Juan XXIII. De l'escriptor Giancarlo Zizola. D' Ediciones sígueme.

*El segon és l'últim que he llegit d'aquesta figura i també m'ha entusiasmat molt, és: **El bendito Juan XXIII.** De l'escriptor José Luís González-Balado. Editorial La BAC*

Per què aquests llibres?

Aquests llibres són, el primer, una visió de diferents punts de vista del pontificat de Joan XXIII, i la seva influència o positura sobre els esdeveniments mundials i el segon és una biografia amb moltes cites del "Diari de l'ànima" que el converteix, quasi en autobiografia.

La figura d'aquest Papa ha marcat tota la meua carrera eclesiàstica, som un gran admirador d'aquest home i de la seva obra, del seu estil de viure, dels detalls que tenia...

Joan XXIII home piadós i obedient, seguidor de l'Evangeli, equilibrat, bon negociador, humil i senzill, però a la vegada agosarat i valent que va transformar l'església, en els anys seixanta, en una església encaminada cap a un món modern a través del concili Vaticà II.

Té frases genials que m'agrada recordar com la següent:

"L'església no és un museu per guardar coses, sinó que ha de ser la font de la plaça del poble on tothom pot anar-hi a beure".

Maria Antònia Llitas
Professora d'ESO del Col·legi Verge de Montis-sion

El código da Vinci, de Dan Brawn.

El recoman perquè és un llibre que està molt ben documentat i molt ben escrit i fa créixer les ganes de seguir la seva lectura, perquè et va mostrant una altra manera de veure les coses i aconseguir d'una manera molt apropiada que et fixis en petits detalls de coses quotidianes, que et centris en un altre punt de vista d'aspectes ben comuns. És un llibre molt intrigant.

Joan Sastre
Batle de Porreres

El codi da vinci, de Dan Brawn.

El recomano per ser un llibre fàcil de llegir i que afecciona la gent a la lectura i, com la majoria de persones que sé que l'han llegit, a pesar del seu gruix, es llegeix en pocs dies. Evidentment no entraré en la polèmica sobre el fons de l'argument del llibre, però si diré que és un "thriller" que t'enganxa des del principi o et "té amb l'all al cor" fins al final.

Antoni Palerm
Regidor del Partit Popular a Porreres

El nom de la rosa, d'Umberto Eco.

És un llibre que cultiva les ganes de començar-lo a llegir i també d'acabar-lo perquè et va descobrint coses mentre la trama es va embullant i fa que vagis traient conclusions del final. És un llibre que et fa pensar i és fresc, alegre, interessant i té un bon acabament.

Joana Mora
Regidora del PSM a Porreres

Les seduccions de Júlia,
de Màrius Carol. Editorial Planeta.

Un dels darrers llibre que he llegit i que realment he passat gust (he de confessar que el vaig llegir a un lloc tranquil amb una llum molt especial, Formentera).

Per més informació, diré que Màrius Carol (Barcelona 1956) és titulat en Filosofia i Lletres i en Periodisme. Ha treballat a diferents diaris com el Periódico, el País, la Vanguardia. És comentarista a Catalunya Ràdio. Ha presentat a TV3 programes com "Clasificación ACR" sobre els arxius secrets del franquisme, i "Nexes" sobre la història de Catalunya.

De l'obra destacaria el vocabulari planer, sense frases envitricollades, fàcil de llegir i una història molt real, molt actual, que podria passar a qualsevol dona de 45 anys.

Una pinzellada per fer gola: Després de viure més de vint anys a Nova York, na Júlia ha decidit retornar a Barcelona. L'excusa és la preparació d'un documental sobre la vida de Salvador Dalí, però tan bon punt arriba, les ombres del passat i un torrent de sensacions noves es despleguen davant seu amb una força insospitada. Men-

tre s'endinsa en els misteris del geni empordanès de la mà del que va ser el seu silenciós col·laborador; Isidoro Bea, na Júlia coneix un arquitecte entestat en fer-li redescobrir la ciutat, alhora que es posa a prova davant el seu antic amor; un periodista que ressegueix la pista d'un espia molt particular ...

Jaume Sorell
PSOE de Porreres

**Por cuatro duros (como no apa-
ñárselas en Estados Unidos)**

Es tracta d'un llibre d'una periodista que intenta passar uns quants mesos vivint de la manera així com sobreviuen un bon grapat de ciutadans dels Estats Units, unes persones que viuen en unes condicions que no es veuen a les pel·lícules de Hol·lywood, persones que fan feina de cambrers, de recepcionistes, de personal de neteja, de peons, de feines que feim molts de mallorquins, però amb una diferència: que nosaltres en podem viure i ells no. Ella ho va provar i no va poder, va haver de recórrer a la seva targeta de crèdit per poder subsistir. El que em va cridar l'atenció va ésser que un bon grapat del seu sou es fonia només amb l'habitatge. A veure si a Espanya ens passarà el mateix!

Blanca Rueda
Mestra del Col·legi Públic Escola Nova

El metge, de Noah Gordon

Aquests dies l'he acabat de llegir per segona vegada. És una novel·la amb una fantàstica recreació de la vida en el segle XI, retratant uns personatges i uns llocs que el protagonista troba al llarg de la seva vida i, sobretot, durant el viatge que fa des d'Anglaterra fins a Pèrsia per estudiar medicina en aquest país.

LLUM DE VIATGES

Viatgers i viatgeres, rodamóns, teniu el Llum d'Oli per esventar les delícies que vos heu trobat trescant camins i muntanyes, pobles i ciutats... Contau-les!

VIATGE A LONDRES

Francesca Sorell

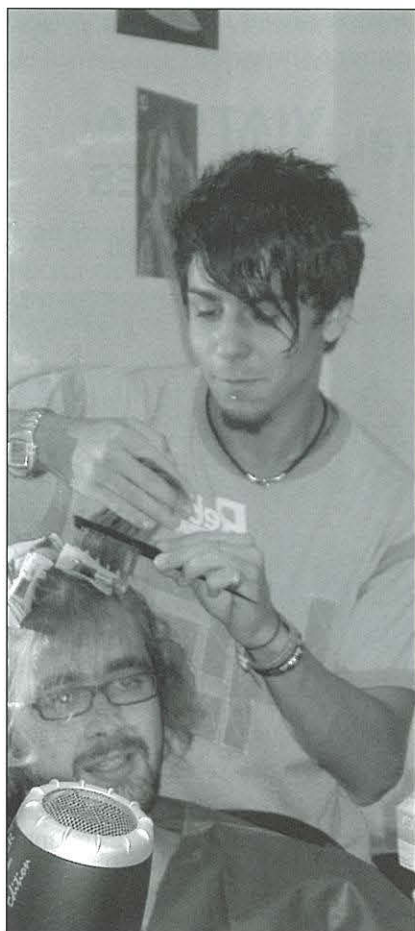

Trob que és una sensació molt agradable passejar pels carrers d'una ciutat i sentir-hi música "en directe"; algun guitarrista de fons que intenta recaptar uns "durets" tocant amb dues cordes o algun saxofonista enfonsat en el seu jazz més improvisat, i és que en moltes ocasions són molt bons músics els que ens acompanyen tan poc temps en un dia que tens mil coses per fer i que no tens temps ni per returar-t'hi a escoltar dues notes seguides. Però aquest home no em va deixar seguir la trajectòria: ben devora del Tàmesi, un violinista va fer que em girés i que li dedicqués més d'un moment del meu viatge perquè a part que manjava les cordes d'una manera extraordinària, ho feia fent equilibris damunt una corda un poc més grossa que les del violí! Això sí, la controlava igual de bé! Ho vaig trobar una cosa molt curiosa...

AMB PÈL

CONVERSAM AMB EN JAUME BARCELÓ "PINXITO"

Catalina Puigròs Gornals - Maria Antònia Bauçà Portell

A Porreres hi ha molts de joves que als vint anys ja fan feina i, fins i tot, n'hi ha que obrin el seu negoci, en Jaume és un d'aquests.

1.- Per què vares decidir estudiar perruqueria?

Els meus germans eren perruquers i sempre m'havia agradat "tocar pèl" i em va fer il·lusió estudiar perruqueria.

2.- Quan vares començar estudiar i a on?

Quan vaig acabar vuitè d'E.G.B. vaig

anar a una acadèmia a Palma durant dos anys (Maria y José). Em va agradar molt!

3.- Va ser fàcil introduir-te al món laboral?

No va ser difícil trobar feina aviat, però no em va agradar la situació amb la qual em vaig trobar. A les perruqueries de Mallorca hi ha la propietària que és qui talla els cabells, fa els pentinats, se'n du tot el prestigi. Les feines que vaig trobar no em varen agradar per aquest motiu. Després vaig començar a fer feina a N'Hereveta de cambrer, però seguia pentinant amics i familiars. A més a més, era massa jove per obrir un negoci, em feia por. Més tard, vaig tenir l'oportunitat d'anar a Alemanya i vaig partir.

4.- Quines diferències vares trobar d'un lloc a l'altre?

Vaig anar a classes d'alemany i després vaig començar a fer feina a una cadena de set perruqueries, on no hi havia cap jerarquia: jo era perruquer com tots els altres. Feia molts de cursos... Em trobava molt bé, feia feina per un altre, però podia crear el meu propi estil.

5.- Els clients solien demanar coses diferents a les d'aquí?

Uns anys enrera sí que demanaven pentinats diferents, però ara la gent de Mallorca segueix molt les tendències.

6.- Quin és el pentinat més estrambòtic que has duit i que has fet?

Què jo he duit? El cap rapat amb una

fulla de maria marcada al darrera i també m'he tenyit de mil colors. I el pentinat que he passat més gust de fer va ser quan vaig acabar d'estudiar a l'acadèmia i havíem de fer una desfilada, jo vaig fer un gall d'indi. Bé, m'agrada tot el que faig si el client està disposat a posar-se en les meves mans.

7.- Tornes a Mallorca i obris una perruqueria...

Cada vegada que venia aquí parlava amb el meu germà d'obrir una perruqueria a mitges i quan vaig tornar ho vàrem dur a terme. Vaig passar un estiu de molts de nervis. Tot va ser molt ràpid i em vaig trobar amb una perruqueria oberta.

8.- Penses que és fàcil si ets jove obrir un negoci a Porreres?

Per mi no va ser difícil perquè el meu germà ja tenia una perruqueria i la vàrem adaptar a les noves circumstàncies. Però, s'ha de dir, que no és fàcil, ja que els productes no són barats i ser autònom tampoc.

9.- Quin tipus de clients tens?

Ve gent de totes les edats, però crec que pels joves ha significat alguna cosa que abans anaven a cercar a ciutat

10.- Quina valoració fas de la perruqueria?

Estic molt content d'així com he començat. A més, faig cursets perquè trob que el perruquer s'ha de modernitzar i perfeccionar constantment i, d'aquesta manera, oferir als clients l'oportunitat de canviar la seva imatge.

EL TREN DE LA MORT

TOTA AQUELLA GENT ESPERAVA QUE AQUELL ONZE DE MARÇ FOS UN DIA MILLOR

Laura Nicolau Viedma

4t ESO

“Sort a l'examen”, “t'estim, amor”, “a veure si trobes treball”... són algunes de les expressions que els afectats sentiren just abans de la catàstrofe. Espanya mai no s'imaginà que arribaria un moment tan emotiu i desastrós per a tots nosaltres. Moltes són les víctimes. No sols hem de pensar en els morts, sinó en els pares, amics, dones, al·lotes, fills d'aquestes cents de persones. En aquests sentit, ja no hi ha cent afectats. N'hi ha milers i milers ...

Els que eren a prop de la bomba i moriren a l'acte, van tenir sort ja que quasi no notaren res. Van sofrir, però no van tenir temps d'adonar-se'n del terrible accident que acabava de passar. Van tenir “sort” si comparem amb els cents de mutilats que van quedar sense cames, braços, ulls, etc., però vius. Tota aquella gent que passejava tranquil·lament per anar al treball o que estaven a uns deu o vint metres de la bomba van sofrir molt més, ja que ells sí que van poder adonar-se'n del que havia passat moments abans a Madrid.

Aquella pobre gent innocent va sentir

un xiulet entre les orelles i va desmaiar-se amb peces del tren damunt tot el cos. Quan despertaren no sabien ni on eren ni què acabava de passar. Només podien sentir aquell dolor entre les cames. Moltes d'aquestes persones han sofert i mort poc a poc en una UVI desconeguda o en cures intensives.

Després de tots aquells horrorosos i infinits segons que van patir més que mai, tapats per una manta de ferro, només volien sortir. Cada individu o, si més no, molts d'ells, ara pateixen i patiran traumes i problemes psicològics. Hem de comprendre que són persones. Quan tragueren el cap, només van veure aquell tremend esvalot; girant el cap d'una banda a l'altra, no deixaren de veure aquella massacre de gent.

Pares de famílies que treien endavant, tant econòmicament com en altres aspectes, la seva gent i els seus estimats van ser ferits i morts per uns terroristes sense sentiments. Dos nins d'uns set anys van quedar-se orfes de pare a causa d'una injusta i terrible acció que mai no hauria

d'haver passat. Treballadors que anaven a treure la seva vida endavant, també van tenir mala sort. Estudiants que es dirigien, com cada dia, a classe o a la universitat també foren mutilats.

Tota aquella gent esperava que aquell *onze de març* fos un dia millor, però no van tenir temps ni de despertar i ja eren en hospitals o en l'aire. Als carrers pareixia haver plogut terra roja. Dissortadament, no ho era. Era sang vessada per més de mil persones.

L'onze de març serà recordat en la història com “el dia del terrorisme a Europa”, ja que aquest atemptat és el segon més gran del món. El primer va ser l'onze de setembre de 2002, l'estimbament de les Torres Bessones. Sabem que la culpa és dels terroristes de Al Qaeda, però ells no en tenen tota la culpa. Si el nostre expresident, José María Aznar, no hagués donat suport a la guerra d'Iraq des d'un principi, no hagués passat res. I, com a Espanya, Anglaterra serà el pròxim que pagarà la seva part.

SAL DE COCÓ

ENTREVISTA A TONI MUNAR, COMPONENT DEL GRUP

Caterina Gornals Miralles

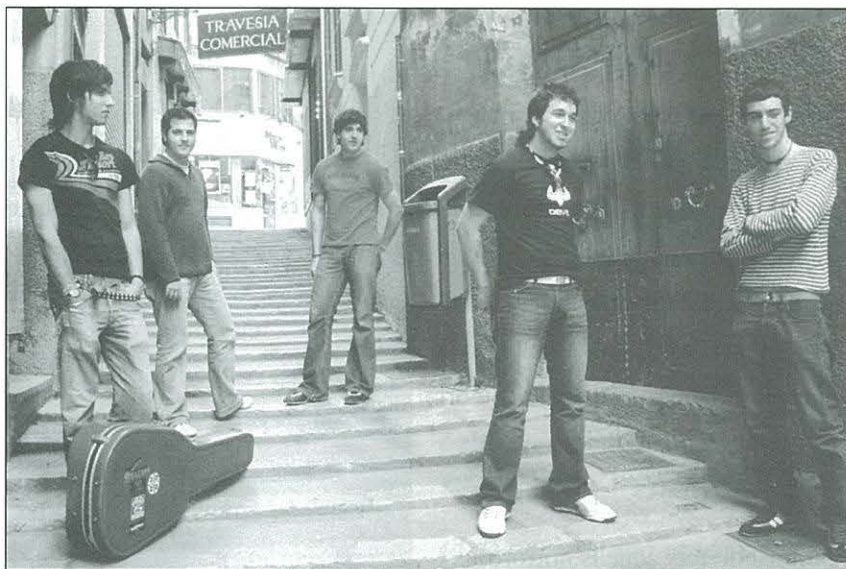

Foto de Soledad Guerrero

El nom del grup és *Sal de Cocó*. Quin fou el motiu pel qual elegíreu aquest nom?

Aquest nom ve perquè en cercàvem un que ens arrelàs d'alguna manera a Mallorca i que fos un reflex de la nostra identitat. Aquest nom és el que s'atorga a l'anomenada "sal gruixada". Aquesta sal ve de l'aigua que ha quedat en els forats de les roques, que són els cocons, i que després s'aixuga i en queda només la sal.

Em diries el nom de cada component del grup, l'edat de cada un i l'instrument que toca?

El grup està formant per en Pere Duran, que té 20 anys, i toca la guitarra rítmica (acústica); en Joan Planes, de 17 anys, que toca la percus-

sió (bongos, congues, caixa gitana); en Miquel Cabot, de 20 anys, toca el baix (baix elèctric); en Josep Munar, 17 anys, és guitarrista solista (guitarra acústica); i jo, Toni Munar, que en tenc 20, hi pos la veu solista.

Què estudiàveu?

En Pere estudia magisteri musical; en Joan, 1r de Batxiller Social; en Miquel, grau superior de piano al Conservatori; en Josep, 1r de Batxiller Artístic, i jo, grau superior de Recursos Naturals i Forestals.

Com va sorgir el grup? Qui va tenir la idea?

El grup va sorgir en el Col·legi Sant Pere, institut on en Pere, en Josep i jo estudiàvem. A en Pere i a mi ens

van oferir fer una cançó per cantar el dia de la festa de fi de promoció de 2n de Batxiller. Van fer una cançó que jo havia escrit a la meua mare i que es diu *Mare*. Quan vàrem acabar l'actuació vam dir: "Ei! Per què no seguim tocant? Per què no feim un grup?" DIT I FET!, i ara fa 3 anys neixia "Sal de Cocó".

Heu tocat amb altres grups o sols?

Tocam amb qui ens toqui, i a vegades sols. Hem tocat amb gent de tots els estils, i això t'enriqueix molt, tant a nivell personal com a nivell musical.

Quin tipus de música tocau?

En Yayo Álvarez, un conegut periodista musical, ens va definir com a pop ètnic innovador. Actualment, d'acord amb el que ell ens va dir, podríem dir que feim pop acústic amb diversitat d'estil.

Normalment cantau cançons d'altres grups?

No, tots els temes són nostres, menys un que apareix al disc i el qual és d'un grup anglès. La cançó es diu *Silent to the dark*, però l'hem passada al català.

En alguns directes més familiars hem tocat alguna versió, si se'ns ha demanat, però normalment feim sempre els nostres temes.

Idò cantau cançons compostes per algun component del grup? Qui fa les cançons?

Totes les cançons són fetes nostres, tant la lletra com la música. Lletres n'hi ha d'en Pere, d'en Josep, alguna d'amics i meves. Dels arrenjaments musicals s'encarreguen en Pere i en Josep.

En quin idioma soleu cantar?

En català. Tenim una cançó, que és d'un amic, en anglès i és molt divertida perquè la lletra no té cap sentit ni un, i nosaltres la cantam com si l'hagués escrita un resident a Londres...

On soleu actuar?

On ens volen!... No hem repetit molts de llocs... potser no ens hi volen més! Je, j e!

Heu fet alguna actuació més important o de més rellevància?

Sí, vam actuar a Sa Calobreta amb Ariel Roth, el que era el cantant dels Tequila. Vam tocar a Vilafranca amb *Menaix a trua*. A Felanitx amb *Antònia Font*, *Mikel Erentxun* i d'altres.

Teniu actuacions previstes per aquest any?

No moltes, la veritat. La temporada s'inicia pel maig. Estarem afiliats a "TRUI Espectacles" i, per tant, d'ells i del nostre mànager (Tomeu Janer, exbateria de *Fora des Sembrat*) dependran les nostres actuacions.

La que podem confirmar és la nostra presència al SENGLAR ROCK '04

que se celebra cada any a Montblanc.

On assageu? Quants dies i hores setmanals?

Assajam allà on podem. Sempre a Pòrtol o al Pla de na Tesa. Quan ens surt algun concert prop d'aquí assajam a Porreres, a ca nostra.

Duis a terme d'altres activitats relacionades amb la música? Quines?

Tots els del grup, menys jo, saben tocar algun instrument, com és normal, i hi dediquen bastantes hores a casa. En Miquel ho compagina amb el Conservatori, i en Josep ha fet classes a companys.

De quin grup famós us agradaria formar part? Per què?

Dels altres no t'ho puc dir perquè no ho encertaria de ple. A mi personalment de *R.E.M.*, *U2*, *Cold Play*, *Travis*, i un llarg etcètera, ja que hi ha molts grups que han marcat i marcaran història.

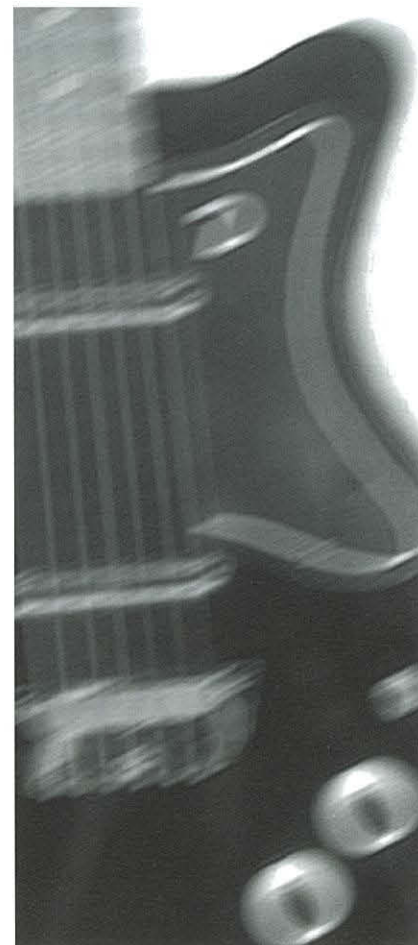
Em contaries alguna anècdota o fet curiós que us hagi passat en alguna actuació?

A un concert al Pla de na Tesa vaig rebre una trucada al mòbil en directe. Era la meva mare... i vist que ja havia despenjat i tothom se n'havia adonat, vaig decidir parlar amb ella pel micròfon, vaig dir-li a la gent que la saludés, que era la meva mare. Hi havia porrerencs, ells ja us explicaran els detalls.

Vols afegir alguna cosa més a l'entrevista?

Sí, aprofitant que m'entrevistes farà un poc de campanya. Res, dir que hem enregistrat un disc als estudis TVsò de Tomeu Janer. En principi estarà a la venda aquest estiu. En el disc hi ha col·laborat Joan Masden, el cantant dels *Whiskyn's*. També hi ha d'altres col·laboracions, però prefereixo no dir-vos-ho tot; serà "xulo" escoltar-ho, us agradarà.

Moltes gràcies, Toni, esper poder-vos tornar a entrevistar en una altra ocasió i que aquest disc que ara treureu tengui molt d'èxit.

COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION: TREBALLAM PER A MILLORAR

Claustre de Professors

Fa dos anys, des de la Direcció del Centre, es va proposar al Claustre de professors un projecte nou: "la implantació d'un Sistema de Gestió de Qualitat" al Col·legi. Les preguntes foren moltes: Què era un sistema de qualitat? Milloraria el funcionament del Centre? Ens ajudaria a ensenyar millor als nostres alumnes? Ens va suposar un gran esforç entrar en la nova dinàmica de treball que el projecte exigia.

La filosofia del projecte es basa en la "millora contínua", procedent del món empresarial; tenim clients que són els nostres alumnes i les famílies, i el que hem d'intentar aconseguir és millorar, dia a dia, els serveis que els oferim en tots els àmbits: educació, relacions, professorat, infraestructures...

La primera passa que vàrem fer va ser analitzar com és el nostre centre a l'actualitat i com volem que sigui en un futur: volem ser un centre significatiu de qualitat, que no s'aturi de millorar, adaptat a les demandes de cada moment, immers dins la realitat social que ens envolta, participant i dinamitzant la cultura del poble. Volem ser un

col·legi progressista, obert, plural i tolerant, dotat de noves tecnologies, instal·lacions i material adequats a les necessitats educatives. El professorat ha d'estar adaptat a les noves filosofies de l'ensenyament i ha de ser capaç de treballar en equip. El Centre ha d'estar capacitat per atendre la diversitat i, al mateix temps, volem aconseguir que els nous alumnes assimilïn i s'integrin dins la nostra cultura. Hem de ser respectuosos amb el medi ambient i tenir cura de l'escola i mantenir-la neta. Volem aconseguir que les famílies i els alumnes s'impliquin en el procés educatiu... hem de progressar de manera continuada i sostenible.

Tos aquests bons propòsits són difícils de millorar a la vegada, per això ens vàrem anar organitzant per temes, el que el projecte anomena "gestió per processos", segons la norma ISO 9001:2000. Els processos en els quals hem treballat durant aquest temps són: activitat docent, atenció a la diversitat i acció tutorial.

Quin ha estat el resultat de tota la feina realitzada fins ara?

- En primer lloc ens hem adonat de les coses que feim bé i les que volem fer millor i hem aconseguit introduir petites millores en les activitats del centre.

- En segon lloc, amb data de 30 de desembre de 2003, vàrem obtenir la certificació de qualitat ISO 9001, atorgada per Bureau Veritas Quality Internacional (BVQI). Va ser un bon reconeixement a l'esforç realitzat per tot el professorat del Centre.

Aquest procés només acaba de començar. Els mestres ens sentim involucrats en la nova dinàmica de treball i tenim clar que hem de progressar de forma contínua per tal de poder aconseguir fer realitat el tipus de centre de desitjam.

Certificado ISO 9001 por

BVQI

Levi's
DIESEL
Avirex
Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56
Porreres

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

XVI TORNEIG JUVENIL DE LA PENYA MADRIDISTA DE PORRERES

Apunt d'iniciar-se les obres necessàries al camp municipal de Ses Forques perquè Porreres pugui disposar d'un terreny de joc amb gespa artificial, els dies 8 i 9 d'abril es va celebrar el XVI Torneig de futbol juvenil de la Penya Madridista de la vila, segurament el darrer torneig organitzat per aquesta entitat que es disputarà sobre la superfície actual del camp de futbol.

Enguany els equips participants han estat el C. E. Campos, el Fortuna de Düsseldorf, el C. E. Manacor i el Sant Francesc. Les semifinals es jugaren el Dijous Sant, dia 8 d'abril, un partit al dematí i l'altre a l'horabaixa, amb els següents resultats finals:

Campos 3 – Manacor 2

Sant Francesc 3 – Fortuna de Düsseldorf 1

D'aquesta forma, el Divendres Sant dematí, el Manacor s'enfrontà amb el Fortuna de Düsseldorf per disputar-se el 3r i 4t lloc, i el Fortuna quedà classificat en tercera posició. L'horabaixa es disputà la gran final entre el Campos i el Sant Francesc, la qual acabà amb una contundent victòria del Sant Francesc per 5 gols a 1 i es proclamà campió del torneig d'enguany.

*Partit entre el 1r i 2n classificats
del XVI Torneig Juvenil de la Penya Madridista*

CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS SES FORQUES

La Unió Esportiva i l'Ajuntament de Porreres varen aprovar i signar un conveni per tal de millorar les instal·lacions del camp municipal d'esports Ses Forques, mitjançant la col·locació de gespa artificial, el muntatge d'unes grades, el marcatge de les línies de jocs, així com altres obres complementàries i de condicionament.

Segons el conveni, la Unió Esportiva Porreres es compromet

a aportar la totalitat del cost de les obres del projecte, a partir de la contractació d'un préstec bancari, i com a contrapartida l'Ajuntament ha de restituir en el termini de deu anys el total de l'aportació realitzada.

Sens dubte serà una gran millora que afavorirà la tasca esportiva i de promoció del futbol que repercutirà en tota la població porrerenca i molt especialment sobre els més joves de la vila.

JOAN LLANERAS GUANYA EL CAMPIONAT D'ESPANYA D'SCRATCH A PALMA

El ciclista de la vila Joan Llaneras va obtenir la medalla d'or a la prova d'scratch del Campionat d'Espanya de ciclisme en pista, l'única prova en la qual es va inscriure i que va disputar per primera vegada dissabte dia 17 d'abril al velòdrom de Son Moix. En aquesta prova de fons, en Joan es va mostrar segur, ple de forces i confiat en la seva victòria, com així va ser.

La causa que no participés a més proves és que està centrat en la seva participació als Jocs Olímpics d'Atenes i no va voler assumir rics innecessaris que el poguessin privar de la seva actuació a Grècia. En definitiva, una nova medalla d'or pel medaller particular d'en Joan, el qual confiem que augmenti en les properes Olimpíades d'Atenes.

25è aniversari de la construcció de la carretera de Montis-sion

Aquesta fotografia i la que es va publicar a la contraportada del número anterior han estat cedides per Antònia Mas.